

בערות השם והכבוד

ספר

אשר היה אל הילאל

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די זכיה צו הערן
פונעם ראש ישיבה שליט"א,
שבת קודש פרשת מקץ- שבת חנוכה, שנת תשפ"ג לפרט קטן,
אין שטעטל, קרית ברסלב ליבערטי יע"א, ביים סעודת ליל שבת
און ביים באטע, און ביי סעודה שלישיית און ביים מלוח מלכה.

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

צו באקומע ווענגערדיך

דעם ספר

ביטע שרייבט צו:

smbreslev1212@gmail.com

קרית ברסלב

ליבערש - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

צו השן רי

הערליכע שיעורים פונעם ראש

ישיבה שליט"א

רושט:

קול ברסלב

212.444.9191

הזיוק פאר אידישע שטוב

212.444.9169

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגראוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolsen Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

גרעס ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשֵׁת מִקֵּץ, שַׁבַּת חֲנוּכָּה, שְׁנַת תּשפ"ג לַפְּרֻט
קֶטֶן, אִיזוּ דְעַד רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א גְּעוּוּעַן אִין קְרִית בְּרֶסֶלֶב
- לִיבְעֶרְטִי יַע"א.

מִיר בְּרַעַנְגֶען דָּא אַ חֶלֶק פֿון דִּי תוֹרָה וואס דְעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה
שְׁלִיט"א הָאָט גְּעֶרְעֶדֶט בִּי דִּי סְעוּדָה.

פְּרַעַה'ס חֲלוּם

פֿלוצלונג קומט דער שר המַשְׁקִים,
עַר זאַגן פֿאַר פְּרַעַה אַז עס איז דא א
אִיד פֿון תְּפִיסָה וואס קען פֿותר חֲלוּם
זיין, יוסף קומט און פְּרַעַה פֿרעגט
אִים: "אִיךָ הָעַר זאַגן אַז דו קענסט
פֿותר חֲלוּם זיין?" זאַגט אִים יוסף
(בְּרֵאשִׁית מ"א, טז): "בְּלִעְדֵּי, אֱלֹקִים יַעֲנֶה
אֶת שְׁלוֹם פְּרַעַה", אִיךָ קען גאַרנישט,
נָאר דער אַייבֶּערֶשְׁטער, מִיט'ן
אַייבֶּערֶשְׁטֵנִים הִלֵּף קען אִיךָ זיין זיין
שְׁלִיחַ דִּיר צו הַעֲלֹפֶן, יוסף זאַגט אִים
פֿינקטליך וואס עס גייט זיין, אַז עס
גייט קומען זיבן פֿעטע יָארן וואס די
פֿרייזן גייט אַרױף גיין, און נאַכְדֶעם
גייט קומען א שְׁרַעקְלִיכֶע הִנְגֶער פֿאַר
זיבן יָאר, וואס מען גייט אַפִּילוּ נִישַׁט
גְּעֶדְעֶנְקֶען אַז עס איז גְּעוּוּעַן פֿריער
גוטע יָארן, און יוסף האט אױסְגֶעפֿירט
זיינע ווערטער: דו דאַרפֿסט זוכן א
חֶכֶם וואס קען אַנְגֶרייטן דעם לאַנד, עַר
זאַל אַרױעקֶלייגן אַסאַך תְּבוּאָה פֿדִי דאַס
לאַנד זאַל נִישַׁט אױסְגִיין פֿון הִנְגֶער,
האט פְּרַעַה גְּעֶעבֶען אַ שְׂרִי אױס: "אִיךָ
נעם דִּיך אױף פֿאַר מִשְׁנֶה לְמֶלֶךְ, דו נעם
אַיבֶּער דִּי גאַנצע לאַנד".

דער ראש ישיבה שליט"א האט
אַנְגֶעהױבן: עס שטייט די וואך אין די
פֿרֻשָׁה אַז פְּרַעַה האט זיך גַע'חֲלוּמ'ט
אַ שְׁרַעקְעֶדיגֶע חֲלוּם, עס קומען אַרױס
פֿונעם טײף זיבן שיינע פֿעטע קיען און
זיי פֿאַשען ביי די גראז אַרױס די וואסער,
נאַכְדֶעם קומען אַרױס זיבן מאַגֶערע
קיען, און די מאַגֶערע קיען עסן אױף
די פֿעטע קיען, און מען זעט נישט אַן
אױף זיי אַז זיי האבן געגעסן די פֿעטע
קיען, פְּרַעַה וועקט זיך אױף זייער
דערשראקן, עַר לייגט זיך צוריק שלאפן
און חֲלוּמ'ט נאך אַ חֲלוּם, זיבן שיינע
פֿעטע זאַנגֶען פֿון ווייץ קומען אַרױס,
נאַכְדֶעם קומען אַרױס זיבן מאַגֶערע
זאַנגֶען, און די מאַגֶערע זאַנגֶען עסן
אױף די פֿעטע זאַנגֶען, און מען זעט
נישט אַן אױף זיי אַז זיי האבן געגעסן
די פֿעטע זאַנגֶען, פְּרַעַה האט זיך זייער
דערשראקן, און עַר האט שְׁנַעל גערופן
אַלע 'פֿוֹתְרֵי חֲלוּמוֹת', די פֿוֹתְרֵי חֲלוּמוֹת
זאַגן אִים שְׁרַעקְעֶדיגֶע זאַכן, און פְּרַעַה
איז נִישַׁט צופֿרִידן פֿון וואס זיי זאַגן, עַר
איז גְּעוּוּארן בְּרוּגז אױף זיי און עַר האט
זיי אַנְגֶעשְׂרִיגן.

פארוואס איז פֿרעה געווארן אזוי איבער גענומען פון יוסף?!

דער אייבערשטער וועט העלפֿן וועל
איך האבן ריכטיגע ווערטער, אז א
מענטש רעדט פונעם אייבערשטן האבן
זיינע ווערטער חן!

ווען איינער רופט אן ארבעטער צו
פאררעכטן א וואש מאשין, א דרייער
וכדומה, אויב זאגט ער: "איך וועל
עס מאכן", שטעכט עס אין די אויגן,
אן ערליכער איד זאגט: "מיטן
אייבערשטנס הילף וועל איך עס
מאכן", "אם ירצה השם וועל איך
עס מאכן", "דער אייבערשטער וועט
העלפֿן אז איך וועל עס מאכן".

פארוואס איז פֿרעה געווארן אזוי
איבער גענומען ווען יוסף האט אים
געזאגט דער באדייט פון דער חלום
מער ווי די אנדערע פותרי חלומות?

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו איז
עס מסביר זייער שיין, ווען פֿרעה
האט גערופן זיינע פֿסיכאלאגן,
פֿסיכיאטערס און טערעפיסטן, האבן
זיי אלע געזאגט: "מיר וועלן דיך
העלפֿן, מיר ווייסן דער באדייט פון
דיינע חלומות", ווען יוסף איז געקומען
צו פֿרעה האט אים פֿרעה געזאגט: "איך
הער זאגן אז דו טויגסט", האט יוסף
זיך אנגערופן: "איך טויג גארנישט, אז

דער דיין איז זייער נתפעל געווארן

דער דיין איז מוראדיג נתפעל
געווארן פון דעם אינגערמאן, דער
אינגערמאן האט זייער נושא חן געווען
ביי אים, ער האט געזען ווי א אינגערמאן
מיט א דזשעקעט און גרויסע שיד
רעדט פונעם אייבערשטן, ער דאווענט
ערליך און פאפט נישט אויס, דער דיין
האט באקומען אן אנדערע בליק אויף
ברסלב.

נעכטן בין איך געווען ביי קלאפן א
מזוזה ביי איינעם אין שטוב, האב איך
דערציילט א מעשה פון הפצה, וואס
איז די גרעסטע זאך וואס מען קען טון
אין הפצה? - עס איז געווען א דיין
אין א קהלה וואס איז געווען זייער
אקעגן היכל הקודש, לעצטנס האט
ער געוואלט איבער בויען זיין הויז אין
קאנטרי, האט ער גענומען א תלמיד פון
ישיבה, א אינגערמאן מיט א דזשעקעט,
מיט גרויסע שיד, זאל עס איבערבויען.

מיטן אייבערשטנס הילף

זיך איינמאל אויפגעגענט, ער האט
געפֿרעגט: "זאג מיר צי דו גייסט עס
ענדיגן היינט", האט דער אינגערמאן
זיך אנגערופן: "מיטן אייבערשטנס"

בשעת איך האב דערציילט די מעשה
האט זיך א אינגערמאן אנגערופן אז ער
האט אינסטאלירט אן עירקאנדישאן
ביי א רב אינדערהיים, און דער רב האט

ניין?!

איך בין געווארן דערשראקן, אזוי רעדט א רב ווען איינער זאגט אים 'מיטן אייבערשטנס הילף?!' - דאס איז דאך די שענסטע זאך אז א מענטש זאגט מיטן אייבערשטנס הילף.

הילף וועל איך עס ענדיגן, האט דער רב אנגעהויבן צו שרייען: "דו הערסט נישט אויף מיט 'מיטן אייבערשטנס הילף', 'מיטן אייבערשטנס הילף', 'מיטן אייבערשטנס הילף', זאג מיר קלאר אויב דו גייסט עס ענדיגן, נא צי

ווען איך הער א מענטש רעדן ניבול פה ווערט ביי מיד אן עקס

א מענטש וואס רעדט ניבול פה איז אן עקלדיגער מענטש, ווען איך הער א מענטש רעדן ניבול פה ווערט ביי מיר אן עקס (אין ארץ ישראל רופט מען עס אן איקס) אויף דעם מענטש. ווען איך הער א בחור רעדן שמוציג, קען ער לערנען און דאווענען, עס איז ביי מיר אלעס גארנישט, אויב רעדט ער איידל, ער רעדט דיבורי אמונה, ער זאגט "אם ירצה השם", "מיטן אייבערשטנס הילף", "בעזרת השם", דאס איז ביי מיר חשוב.

ווען איך הער א מענטש רעדן ניבול פה, בלייבט עס ביי מיר שטעקן, איך קען דאס נישט פארגעסן, איך קען מענטשן וואס היינט זענען זיי שיינע רבנים, איך האב זיי געהערט פאר צוואנציג יאר צוריק רעדן ניבול פה, איך קען זיי נישט אויסהערן עד היום.

א בחור האט מיר געפרעגט: "איך בין שוין אפאר יאר אין ישיבה, איך האב איינמאל גערעדט א ווארט פון ניבול פה און איינער איז דאס געגאנגען איבער זאגן פאר ראש ישיבה, און איך האב שוין נישט קיין וועג צו תשובה טון, דער ראש ישיבה וועט דאס נישט פארגעסן", האב איך אים געזאגט: "עס איז נישט אמת, דו קענסט תשובה טון, נאר לאמיר זען צי דו וועסט תשובה טון".

דאס איז דער טעם פארן וואס יוסף האט באקומען חן ביי פרעה, ווייל ווען ער איז געקומען צו פרעה האט ער גלייך געזאגט: "איך קען גארנישט, אויב דער אייבערשטער וועט מיך העלפן וועל איך קענען באשיידן דעם חלום".

דאס איז די גרעסטע הפצה

מענטש וואס געהערט אין קהלה הערט אז זיין זון וויל אנהייבן אויסהערן ברסלב, לויפט ער גלייך צו זיין דיין, און אויב דער דיין רעדט אנטקעגן דעם פלאץ, וועט ער נישט לאזן זיין זון

עס איז דא א הפצה פון ארום גיין טיילן ספרים, נאכדעם איז דא הפצה אז א מענטש פירט זיך אויף גוט; איך קען נישט צו זיך קומען פון די מעשה פון דעם דיין, ווייל געווענליך ווען א

מְקוּרָב וּוְעָרָן, אֹהֶן יַעֲנֵר דַּיִן אִיז זַיִיעֶר
 נִתְפָּעַל גַּעְנוּאָרָן פּוֹן הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ, עֶר
 הָאֵט גַּעֲבַעְטֵן דַּעַם אִינגַעַרְמָאן זָאל אִים
 גַּעֲמַעַן אֹיף אַ פּאַזוּף אִין זַיִן קאַר, עֶר
 ווִיל זַעַן דִּי שְׂטַעטל, אַלֶּע הַיִּזְעֵר זְכוּי,
 דָּאָס אִיז דִּי גַרַעסְטַע הַפְּצָה.

שִׁבְת קוֹדֶשׁ פְּרִשְׁת מִקֵּץ, שִׁבְת חֲנוּכָה, שְׁנַת תשפ"ג לַפְּרֵט
 קֶטֶן, אִיז דַּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א גַּעוּוֹעַן אִין קַרִית בְּרֶסֶלֶב
 - לִיבַעֲרֵטִי יַע"א.

פְּרִיטַאג צוֹנאַכְטֶס בַּיִם בַּאָטַע הָאָט דַּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה
 שְׁלִיט"א גַּעֲרַעֲדֵט הַעֲרִלִיכַע דַּבְּרֵי הַתְּחֻזָּקוֹת אִין דַּעַם עֲנִין
 פּוֹן דֵּאָנְקַעַן דַּעַם אִיבַעֲרֵשְׁטֵן.

דַּעַר רַבִּי אֹהֶן אַלֶּע צַדִּיקִים זַעֲנַעַן דָּא!

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, גַּעֲלוֹיבְט דַּעַר
 אִיבַעֲרֵשְׁטַעַר אַז מִיר קַעֲנַעַן זִיף צוֹזאַם
 גַּעֲמַעַן שִׁבְת חֲנוּכָה בַּיִם הַיִּילִיגֵן רַבִּי'ן.
 דַּעַר רַבִּי הָאָט גַּעֲזאַגְט אַז ווער עַס וועט
 קוֹמַעַן דִּי דַּרִּי מֵאל צו אִים, רֵאשׁ הַשְּׁנָה,
 שִׁבְת חֲנוּכָה אֹהֶן יוֹם טוֹב שְׁבוּעוֹת -
 וועט נִיצוֹל ווערן פּוֹנַעַם עוֹנֶשׁ פּוֹן עוֹלָם
 הַתְּהוּ.

אִידן וואָס גַּלִּיבֵן אִין רַבִּי'ן, אֹהֶן מַעַן
 רַעֲדֵט פּוֹן רַבִּי'ן אָן קִיין לִיצְנוּת, מַעַן
 מֵאכְט נִישְׁט קִיין חוֹזֵק פּוֹן אַנְדַּעֲרַע.
 מַעַן דֵּאָרף נִישְׁט מַקְנֵא זַיִן אַז דַּעַר
 רַבִּי אִיז 'נֵאָר' דָּא, דוֹ קַעֲנֶסט מֵאכְן אַז
 דַּעַר רַבִּי זָאל זַיִן אֹיף בַּיִ דִּיר, אַ דַּבְּר
 רוֹחֲנִי אִיז נִישְׁט תּוֹפֶס אַ פֶּלֶאץ אַז עַס
 אִיז נֵאָר דָּא אֹהֶן נִישְׁט עַרְגַּעַץ אַנְדַּעֲרַשׁ,
 וואו עַס קוֹמַעַן זִיף צוֹזאַם צַעַן מַעֲנִטְשֵׁן
 וואָס גַּלִּיבֵן אִין רַבִּי'ן אִיז דַּעַר רַבִּי
 דֵּאָרַט.

רַבִּי נִתֵּן הָאָט זִיף אַמֵּאל צוֹפִיעֲרֵט
 בַּיִם קִיבוּץ רֵאשׁ הַשְּׁנָה, עֶר הָאָט זִיף
 אוֹיפֶּגעשְׁטַעֲלֵט אֹהֶן גַּעֲשְׂרִיגֵן: "דַּעַר
 רַבִּי אִיז דָּא, אֹהֶן אַז דַּעַר רַבִּי אִיז דָּא
 זַעֲנַעַן אַלֶּע שְׁבַעֵה רוּעִים דָּא, אֹהֶן אַלֶּע
 צַדִּיקִים זַעֲנַעַן דָּא!"

דַּעַר הַיִּילִיגַעַר רַבִּי אִיז דָּא, ווי
 מוֹהֲרֵא"ש הָאָט גַּעֲזאַגְט: "וואו עַס
 קוֹמַעַן זִיף צוֹזאַם צַעַן מַעֲנִטְשֵׁן,
 אִיז דַּעַר רַבִּי דֵּאָרַט אֹהֶן רַבִּי נִתֵּן אִיז
 דֵּאָרַט!" עַס אִיז נִישְׁט קִיין חִילוּק ווער
 דִּי צַעַן מַעֲנִטְשֵׁן זַעֲנַעַן, עַס קַעַן זַיִן צַעַן
 בַּחוּרִים, צַעַן אִינגַעֲלִיט, צַעַן אִינגַלְעֶף
 אֹהֶן אַפִּילוּ אַ גְּרוּפַע פְּרוִיעַן, צַעַן פְּרוִיעַן,
 צַעַן מִיִּדְלַעֶף; דַּעַר עִקָּר אִיז אַ מַנְיֵן

עולם התהוו

ער געבט עס איבער פאר אים, אז דער רב מוז נאך קומען צו זיין זון, און דער חבר איז אוועק פון די וועלט.

דער זון ווארט נאך א יאר און נאך א יאר, עס איז שוין אריבער נאך צען יאר, ער איז שוין אויף אלט געווען, האט ער גערופן זיין זון און געזאגט אז ער איז נישט מותר אויף דעם תקיעת כף וואס מיין טאטע האט געהאט מיט יענעם רב, דער רב מוז נאך קומען צו דיר, און דער זון איז געשטארבן. דער אייניקל ווארט א יאר און נאך א יאר ביז עס איז שוין אכט יאר, נאך אכט יאר חלומ'ט ער זיך ווי דער רב קומט צו אים אין חלום. אז מען רעכנט עס צוזאם קומט עס אויס צו אכט און צוואנציג יאר!

דער רב זאגט פאר'ן אייניקל: "יעצט האט מען מיר געגעבן רשות אז איך קען אראפ קומען דערצייילן וואס עס טוט זיך אויבן אין הימל", פרעגט דער אייניקל: "וואס איז געווען מיט אייך ביז יעצט?" ענטפערט אים דער רב: "ביז יעצט בין איך געשטראפט געווארן מיט'ן שטראף וואס הייסט 'עולם התהוו', ווען מען האט מיר אריין געלייגט אין דער ערד, האב איך אנגעהויבן דמיון'ען אז איך לעב, איך האב ארויס געקראכן פון קבר וכו'".

עס ווערט געברענגט אין ספרים אז די שטראפן פון 'עולם התהוו' און 'כף הקלע' איז אן ערגערע צער פון גיהנום; דאס איז נאך פאר מען קומט אן צום 'בית דין של מעלה', נאך פאר מען

דער רבי האט דערצייילט א שרעקעדיגע מעשה וואס ער האט געזען אין א פנקס (עיינ בסקר פעולת הצדיק, סימן תתמו). עס איז געווען א רב וואס האט געהאט א נאנטער חבר, זיי האבן געמאכט אן אפמאך צווישן זיך אז ווער עס וועט אוועק גיין פון די וועלט פריער וועט קומען אין חלום פון יענע וועלט דערצייילן וואס עס טוט זיך אויבן, און זיי האבן זיך געגעבן א 'תקיעת כף' איינער פאר'ן צווייטן, וואס דאס איז אזוי ווי א שבועה.

דער רב איז קודם אוועק פון די וועלט, זיין חבר ווארט אז דער רב זאל קומען צו אים אין חלום, עס גייט אריבער א וואך און דער רב קומט נישט, דער חבר טראכט: 'אפשר נאך די שבועה וועט ער קומען', אבער ער באווייזט זיך נישט, ער טראכט ווייטער: 'אפשר נאך די שלושים', 'אפשר נאך די יאר, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עדות, פרק ב, משנה י): "משפט רשעים בגיהנום שנים עשר חודש", א רשע משפט מען אין גיהנום צוועלף חדשים, איז דאך זיכער א רב בישראל נאך צוועלף חדשים וועט ער שוין קומען', למעשה דער רב קומט נישט. עס גייט אריבער צוויי יאר, דריי יאר, פיר יאר, פינף יאר, צען יאר און דער רב קומט נישט אין חלום.

דער חבר איז שוין געווען אלט, ער האט שוין געהאלטן פאר'ן אוועק גיין פון די וועלט, האט ער גערופן זיין זון און געזאגט אז ער איז נישט מותר אויף דעם תקיעת כף פון יענעם רב, און

קומט אן צום גיהנום, ווען מען קומט שוין אן אין גיהנום איז שוין גוט, עס גייט אריבער די פאר חדשים די נשמה ווערט אויסגעלייטערט און מען האט מער נישט קיין צער, אבער ווילאנג מען דרייט זיך אין עולם התהו איז דאס א

מוראדיגע צער פאר די נשמה.

האט דער רבי אויסגעפירט: "אבער ווער עס קומט צו מיר די דריי זמנים, ראש השנה, שבת חנוכה און שבועות, וועט ניצול ווערן פון עולם התהו".

עולם התהו אויף דער וועלט!

וואס איז דאס עולם התהו? בפשטות מיינט מען אז עס איז א זאך וואס קען געשען ווען מען גייט אנוועק פון די וועלט, אבער מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט אונז געזאגט אז עס איז דא נאך אן עולם התהו, עס איז דא אן עולם התהו אויף יענע וועלט, און אן עולם התהו אויף די וועלט, מען קען זיין אין עולם התהו נאך פארן שטארבן, אז א מענטש האט נישט קיין צדיק, ער לעבט נישט מיטן אייבערשטן, איז ער אין עולם התהו.

מיט ציצית, דו האסט קיינמאל נישט געגעסן קיין חמץ אין פסח - אויב אזוי פארן וואס דארפסטו היכל הקודש?!" - ברוך השם אז איך האב טאקע יעדן טאג פון מיין בר מצוה געלייגט תפילין, איך האב יעדע וואך געהיטן שבת, פון דריי פיר יאר, איך האב קיינמאל נישט אויסגעטון די ציצית, און איך האב טאקע נישט געגעסן קיין חמץ אין פסח, אבער דאס איז א טעות, מענטשן מיינען ווער דארף האבן דעם רבי'ן נאר א מענטש וואס איז נעבעך אנוועק געפאלן פון די תורה, עס איז נישט אזוי; א מענטש קען זיין צוגעקלעבט צו די תורה, צוגעקלעבט צו הלכה, זיין א מדקדק בקלה כבחמורה, אבער אז ער לעבט נישט מיטן אייבערשטן, ער שפירט נישט אייבערשטער, איז ער אין עולם התהו!

מענטשן פרגען מיר כסדר, "צו וואס דארפסטו האבן דעם רבי'ן? מילא שוואכע בחורים און שוואכע אינגעלייט ווערן מקורב זיי דארפן האבן חיזוק, אבער דו ביסט דאך נישט געווען שוואך, דו האסט יעדן טאג געלייגט תפילין, דו האסט יעדע וואך געהיטן שבת, דו ביסט שטענדיג געגאנגען

וואס איז שכל און דמיון?

קומען צום שכל. וואס מיינט דאס? מען דארף קוקן וואס די מפרשים זאגן, עס איז היינט דא טיפע ספרים אויף ליקוטי מוהר"ן, אבער אונז וועלן דאס

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כח): "צריך כל אדם להוציא את עצמו מהמדמה, ולעלות אל השכל", א מענטש מוז ארויס גיין פון דמיון און

דאלער, יענער וואוינט שוין צוויי יאר אין דעם הויז, יעצט האט ער זיך ארויס געצויגן פון דארט, מען גייט אראפ ווארפן דעם הויז און מען גייט עס איבערבויען... עס איז א הימל געשריי, א הערליכע הויז, מען האט שוין אריין געלייגט דערין אזויפיל געלט, פארנוואס דארף מען עס איבערבויען? ! נאר אז א מענטש לעבט נישט מיט'ן איבערשטן, ווערט אים דאס לעבן אויסגעוועפט, גארנישט איז אים נישט אינטערעסאנט, די גאנצע לעבן איז א דמיון, ער לעבט אין עולם התהו.

לערנען אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט פשוט, מוהרא"ש זאגט: כל זמן א מענטש טראכט נישט פונעם איבערשטן, זיין גאנצע מחשבה איז נאר: 'איך האב', 'איך גיי האבן', 'איך גיי קויפן', 'און נאך אביסל ווערט פארטיג מיין הויז', - איז ער איין שטיק דמיון!

א פחור דערציילט מיר אז ער האט א חבר אין בארא פארק וואס זיין שווער האט אים געקויפט א טייערע הויז פאר א "מיליאן און צוויי הונדערט טויזנט

ווי לאנג איז אינטערעסאנט א נייע קאר?

פרייליך מאכן, ער גייט איבערבויען זיין הויז, ער גייט איבער מאכן אין פארנט פון זיין הויז, ער גייט איבער פעניטן (פארן) די ווענט, וואס גייט ער טון נאכדעם? באלד האט ער שוין נישט וואס צו טון...

ווי לאנג איז אינטערסאנט א נייע קאר? אנהייב ווען מען קויפט א נייע קאר, איז מען פארונומען צו ווייזן פאר יעדן: "קוק מיין נייע קאר", ווען עס גייט אריבער דריי וואכן, איז דער מענטש צוריק דעפערעסט, פאר א וואך צוויי איז ער געווען פרייליך, די נייע קאר האט אים געמאכט פרייליך, יעצט איז ער שוין צוריק דעפערעסט, ער דארף שוין זוכן נייע זאכן וואס זאלן אים

ווי אזוי קען א מענטש מאכן זיין לעבן זאל יא זיין אינטערעסאנט? אז מען לעבט מיט'ן איבערשטן.

אן א צדיק האט מען א פארפויילטע לעבן!

ללחם ויאמר פֿרעה לל כל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו", אז די מצריים זענען געקומען שרייען צו פֿרעה אז מען ווייסט נישט וואס צו טון, מען האט מער נישט קיין עסן, האט זיי פֿרעה געזאגט: "גייט צו יוסף, יוסף האט אנועקגעלייגט עסן פאר די

אז א מענטש געוואוינט זיך צו צו דאנקען דעם איבערשטן, איז אים גוט דאס לעבן, דאס לעבן איז אים געשמאק, און אויב נישט - איז אים דאס לעבן פארפויילט. ווי רש"י זאגט אויפ'ן פסוק (שם, מא, נה): "ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פֿרעה

אלעס ווערט באַרינג (לאנגווייליג), די הויז ווערט באַרינג, די קאר ווערט באַרינג, די דזשאַב ווערט באַרינג, די ווייב און דער מאן ווערן באַרינג.

איינער פֿרעגט מיר לעצטנס: "איך ווייס נישט פֿאַרן וואס מען לעבט, מען גייט שלאָפֿן און מען שטייט אויף, מען גייט נאכאַמאל שלאָפֿן און מען שטייט ווידער אויף..." איך זאג אים אז איך פֿאַרשטיי נישט וואס ער רעדט, ער פֿרעגט מיר: "דו פֿאַרשטייסט מיר נישט? דו זעסט נישט מיניע געפֿילן?!" - איך קען נישט פֿאַרשטיין וואס ער רעדט, ווייל איך האב א צדיק, דער רבי חזר'ט מיט מיר אַמונָה נאכאַמאל און נאכאַמאל, אן א צדיק איז די גאַנצע לעבן איין שטיק יסורים, מען קען זיך אַוועק לייגן עסן, מען קען האבן א שיינע הויז, אָבער וואס האסטו פון די עסן? וואס האסטו פון דיין הויז? וואס האסטו פון דיין לעבן?!

גאַנצע לאַנד", זענען זיי געקומען צו יוסף, האט זיי יוסף געזאגט: "איך געב נאר עסן פאר וועם עס איז גע'מל'ט", וואס מיינט אז יוסף האט זיי געהייסן זיך מל'ן? ער האט זיי געהייסן אפֿלאזן ניאוף, "איך געב נאר עסן ווער עס איז הייליג בקדשת היסוד, ווי לאנג עטץ ליגט אין ניאוף איז נישטא קיין עסן".

זענען זיי געלאָפֿן צו פֿרעה זאָגן אז יוסף הייסט זיי זיך מל'ן, האט פֿרעה זיי געפֿרעגט: "וואו איז אייערע עסן וואס עטץ האטס אַוועק געלייגט?" האבן זיי געזאגט אז זיי האבן אַוועק געלייגט עסן אָבער עס איז פֿאַרפֿוילט געווארן, האט פֿרעה געזאגט: "אויב אזוי, לכו אַל יוסף אַשֶׁר יאמר לָכֶם תַּעֲשׂוּ, טוט וואס יוסף פֿאַפֿעלט ענק".

איך האב געטראַכט, וואס הייסט אַז אַלע עסן איז געווארן פֿאַרפֿוילט? נאר א לעבן אן א צדיק איז אַ פֿאַרפֿוילטע לעבן, דאס לעבן גייט אויף אראַפֿ,

וואס לערנט אונז דער צדיק?

די פֿרשה, זען וואס מען האט געטון מיט יוסף הצדיק אין תּפֿיסה, ער ברענגט אַראַפֿ מדרשים וואס מען האט געטון מיט אים אין תּפֿיסה, ווי מען האט אים געפֿיניגט און געפֿיניגט, מען האט געמאַכט א בלבול אויף אים, מען האט אים גערופֿן צום געריכט, עס איז געווען אַזעלכע בזיונות צו מאַכן אַזא בלבול אויף אן אומשולדיגער איד, א צדיק, און יעדעס מאל מען האט געפֿיניגט איז ער געגאַנגען אין א זייט,

דער פֿסוק זאגט (בראשית מא, נה): "לכו אַל יוסף", מען דאַרף גיין צום צדיק, "אַשֶׁר יאמר לָכֶם תַּעֲשׂוּ", וואס דער צדיק זאגט זאַלט עטץ טון, אזוי האט מען עסן און אזוי קען מען זיין פֿרייליך.

וואס זאגט דער צדיק? דער הייליגער רבי לערנט אונז אויס צו רעדן צום אייבערשטן. איינער האט מיר געקטן געברענגט אַ גאַנצע סעט 'ילקוט מעם לויעז', איך בין אביסל אדורך געגאַנגען

ארויס פון דא, מען האט געמאכט אויף מיר א בלבל", ער האט נאר געמאכט התבודדות, אזוי האט ער זוכה געווען צו זיין גרויסקייט אז ער האט נאכדעם געקענט ראטעווען גאנץ מצרים.

ער האט זיך מתבודד געווען, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך האב א פרישע צרה, הייליגער באשעפער איך האב א פרישע פיין", "הייליגער באשעפער נעם מיך

זיך מאכן א שיעור אין ליקוטי מוהר"ן!

אלע "וכולוים", ער קען שוין אלעס, אבער די האסט נאכנישט דורך געזאגט ליקוטי מוהר"ן, חיי מוהר"ן, שיחות הר"ן.

אז מיר קומען זיך צוזאם שבת חנוכה צום הייליגן רבי'ן, דארף מען נעמען די זאך פון 'לכו אל יוסף', מען דארף אנהייבן לערנען דעם רבינ'ס ספרים. לאמיר זיך מקבל זיין 'איך גיי ענדיגן ליקוטי מוהר"ן'. עס איז נישט גענוג צו רעדן פונעם קיבוץ, קיבוץ, קיבוץ... מען דארף אנהייבן לערנען דעם רבינ'ס ספרים.

לאמיר זיך מאכן א שיעור אין ליקוטי מוהר"ן, לאמיר זיך מאכן א שיעור אין שיחות הר"ן, לאמיר זיך מאכן א שיעור אין חיי מוהר"ן. מען דארף נישט ענדיגן דעם גאנצן ספר אין איין טאג, מען דארף נישט ענדיגן א גאנצע תורה אין ליקוטי מוהר"ן אין איין טאג, נעם א סטיקער, לערן א שטיקל, א שורה, און צייכן אן וואו די האלסט, מארגן וועסטו לערנען ווייטער.

נישט לאנג צוריק איז געווען א בר מצוה, און דער בר מצוה בחור שטעלט זיך אויף און איז מסיים ליקוטי מוהר"ן! איך האב געזען ווי אינגעלייט זענען געווארן רויט פאר בושה, ער קען שוין אלע שיחות, ער קען שוין

פארוואס רעדט נישט א מענטש צום אייבערשטן?!

לברכה זאגן (תרומות א, ג): "סתם חרש - שאינו שומע ואינו מדבר", טייטשט דער רבי אזוי, ווייל מען איז אן 'אינו שומע' בקול צדיקים, מען הערט נישט די ווערטער פון צדיקים - איז מען אן 'אינו מדבר', רעדט מען נישט צום באשעפער; פארוואס זאלסטו נישט זאגן א ווארט צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך דאנק דיר", "שבת אייבערשטער", "דאס לעבן איז

אז מען נעמט דעם רבי'ן, מען לערנט דעם רבינ'ס ספרים, זאגט מען מער נישט: "מיין לעבן איז לאנגווייליג", "מיין לעבן האט נישט קיין טעם", דו וועסט מער נישט זיין פארפולט, דו וועסט פלוצלונג אנהייבן רעדן צום אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן 10): פארוואס רעדט א מענטש נישט צום אייבערשטן? חכמינו זכרונם

מיר אזוי גוט", ווייל איך הער נישט דעם קול פונעם צדיק, אבער אז מען הערט זיך צו צום קול פון צדיק, מען

לערנט דעם רבינ'ס ספרים, עפענען זיך די ליפן, מען הויבט אן רעדן צום אייבערשטן.

מען קען נישט בויען א הויז אן דעם רבינ'ס ספרים!

דער ראש ישיבה שליט"א האט געפרעגט א חתן: "דו האסט א שיעור אין ליקוטי מוהר"ן? דו האסט א ליקוטי מוהר"ן אינדערהיים?" - איך זאג פאר אלע חתנים, מען קויפט ענק איין אויף שטאפיר צען בעקייטשעס, דריי שלאף קאפלעך, פופצן טאש טיכלעך, מיין מאמע האט מיר געזאגט פאר מיין חתונה, אז אויף די ליסטע שטייט מען דארף קויפן צען טאש טיכלעך, זי האט מיר עס געקויפט, איך האב עס נאכנישט

געניצט, ווער עס דארף עס קען איך אים עס געבן... קויף איין א ליקוטי מוהר"ן, מען קען נישט אויפבויען א הויז, אן האבן דעם רבינ'ס ספרים אינעווייניג.

נאכמער, מוהרא"ש האט געזאגט אן עצה פאר שמירה, לייג אריין דעם רבינ'ס ספרים אין הויז, וועט עס זיין א שמירה, דו וועסט גארנישט דארפן. מוהר האבן.

וואס האב איך פון באקסעס טישוס!?

מענטשן זוכן אלע סארט הילף, מען גייט צו די העלפ און צו די העלפ, גארנישט העלפט נישט, אזוי ווי רש"י זאגט (שם), ווען מען האט געהערט די נייעס אז עס קומט א הונגער אין מצרים, האט יעדער זיך אנוועק געלייגט עסן, יעדער האט זיך איינגעקויפט, מען האט פרובירט אלעס צו טון, אבער עס האט גארנישט געהאלפן.

די טישוס העלפן? ! ווען א מענטש איז דערשראקן צום טויט וואס קען אים זיין עסן אדער באקסעס טישוס העלפן? !

א שוידערליכע מצעה מיטן הייליגן בן איש חי

אינטערעסאנט איז אז אין די גאנצע לאנד בוזשעוועט יעצט ווייטער קאראנע, מענטשן פארלירן דעם שמעק, מענטשן דערשטיקן זיך, מען קען נישט געהעריג אטעמען, אבער מען הערט נישט אז מענטשן זאלן שטארבן אזוי ווי פאר דריי יאר צוריק ווען עס האט זיך אנגעהויבן די קאראנע, וואס איז דער חילוק פון יעצט מיט אמאל?

נאר דער הייליגער בן איש חי זכותו

אפאר יאר צוריק ווען עס האט זיך אנגעפאנגען קאראנע, האבן אויך מענטשן איינגעקויפט באקסעס טישוס, אבער עס העלפט נישט. רש"י זאגט אז אלעס איז פארפוילט געווארן, וואס הייסט פארפוילט געווארן? - איך האב טאקע טישוס, אבער וואס קענען דיר

אז דו גייסט הרג'ענען פינף טויזנט מענטשן, למעשה האסטו גע'הרג'עט פופצן טויזנט מענטשן! "האט דער מלאך המשחית געענטפערט: "מיט מיין שווערד האב איך נאר גע'הרג'עט פינף טויזנט מענטשן, די איבעריגע צען טויזנט זענען געשטארבן פון שרעק און פאניק!"

דאס איז דער סיבה פארן וואס מען הערט נישט היינט די אלע שרעקליכע גייעס אזוי ווי מען האט געהערט אין אנהייב ווען קאראנע האט זיך אנגעהויבן, דעמאלט זענען מענטשן ארום געגאנגען דערשראקן צום טויט, מען האט געהאט שרעקליכע פחדים, וואס פון דעם אליינס שטארבט מען.

יגן עלינו דערצייילט (פון יהודיע בבא קמא, דף ס' מדפי הגמרא), אז ער האט אמאל געטראפן אין א שטאט ווי עס קומט אריין א מלאך המשחית מיט א שווערד, פרעגט ער אים: "וואס גייט דא זיין?" זאגט אים דער מלאך: "עס קומט א מגיפה", פרעגט ער אים: "וויפיל מענטשן גייען שטארבן ביי די מגיפה?" ענטפערט דער מלאך: "עס גייען שטארבן פינף טויזנט מענטשן", למעשה האט זיך אנגעהויבן די מגיפה און עס זענען גע'הרג'עט געווארן פופצן טויזנט מענטשן, דערצייילט דער בן איש חי: שפעטער האב איך געטראפן דעם מלאך המשחית, פרעג איך אים: "פארן וואס זאגסטו ליגנט? דו האסט געזאגט

וואס זאגט יענער אויף מיד?!

אייבערשטער, דאס קען מען נישט מסביר זיין, דאס דארף מען אליינס טון און שפירן.

אז מען לערנט דעם רבינו'ס ספרים באקומט מען אמונה אין דין, מען הייבט אן ווערן זעלבסט זיכער, דאס קען מען נישט מסביר זיין, אזוי איז עס, אז א מענטש באקומט א שטארקע אמונה אינעם אייבערשטן אוטאמאטיש באקומט ער זיכערקייט אין זיך, ער טראכט שוין א גאנצן טאג וואס זאגט דער אויף מיר' און וואס זאגט יענער אויף מיר', איך לעב מיט'ן אייבערשטן.

אז א מענטש רעדט נישט צום אייבערשטן, ווייסט ער נישט וואס צו טון, ער מיינט אויב ער וועט אנוועק לייגן הענטשוף, פורעל (זי"ה), וואסער און טישוס וועט עס אים העלפן, אבער דער מענטש בלייבט אנגעפילט מיט פחד, די איינציגסטע עתה איז: "לכו אל יוסף", גיי צום צדיק, נעם דעם רבינו'ס ספרים, מאך זיך א שיעור אין דעם הייליגן רבינו'ס ספרים, עס וועט זיך דיר עפענען דאס מויל, דו וועסט אנהייבן רעדן צום אייבערשטן.

אז א מענטש הייבט אן רעדן צום אייבערשטן, הייבט ער שפירן

דו האסט היינט געלערנט?

יענער דיין לערנט נישט? איך זאג אים: "וואו קומט יעצט אריין די אלע נעמען? קוק אויף דיר, דו לערנסט? דו האסט היינט געלערנט? דו האסט נעכטן געלערנט? דו האסט אייער נעכטן געלערנט? - גיין! איך האב פאר דיר א וועג דו זאלסט יעדן טאג לערנען די הייליגע תורה, זאג די ווערטער אן פארשטיין, דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן ע"ו) אז דאס הייסט געלערנט, וואו קומט אריין אנדערע מענטשן?!"

מענטשן וואונדערן זיך: "צו וואס דארף מען האבן דעם רבין, קיינער רעדט נישט צום אייבערשטן? קיינער לערנט נישט? קוק יענער מתמיד לערנט, און יענער דיין לערנט!" - איך האב דאס אסאך מאל, איך טרערף א בחור'ל, איך הייב אן רעדן צו אים, איך זאג אים: "נעם א משניות הייב אן זאגן פראקס משניות, אזוי וועסטו לערנען יעדן טאג", פראגט ער מיר: "וואס הייסט? דער דיין לערנט נישט?"

ליקוטי מוה"ר אויף אידיש!

מיינט, און עס איבער געטייטשט אויף אידיש, די גאנצע ליקוטי מוה"ר איז: "רעד צום אייבערשטן", "לעב מיטן אייבערשטן", "טראכט נישט פון אנדערע", "קוק נישט אויף אנדערע", "מאך נישט נאך אנדערע", "לעב א לעבן - דו מיט'ן אייבערשטן".

מיר האבן זוכה געווען אנצוקומען אין היכל הקודש, מיר האבן די ספרים פון מוהרא"ש, מוהרא"ש האט אראפ געברענגט דעם רבי'נס ליקוטי מוה"ר פשוט, אויף אידיש, מוהרא"ש האט גענומען די אלע קבלה'דיגע ווערטער וואס מענטשן ווייסן נישט וואס עס

פרעה איז שוין געווען קלוגער פון אים!

עס איז געווען א איד וואס האט געהייסן ר' משה, ער איז איינמאל געקומען אין בנסל'ב צו רבי נתן, ער איז זייער געפאלן פאר רבי נתן, רבי נתן האט גערעדט מיט אים א לענגערע צייט, פייערדיגע דיבורים, אז מען דארף האבן א צדיק, ווייל דער צדיק עפנט אויף די אויגן און מען הייבט אן שפירן אייבערשטער, דער צדיק עפנט אויף דאס מויל און מען הייבט אן רעדן צום אייבערשטן. אויב מען לייגט זיך אליינס אונזען עסן וועט

ער איז געווען א שטיק צייט וואס מוהרא"ש זכותו יגן עלינו פלעגט אריין קומען יעדע מוצאי שבת מברכים אין וויליאמסבורג צו א מלכה מלכה, געדענק איך איינמאל, עס איז געווען מוצאי שבת מקץ, האט מוהרא"ש געגעבן א גאנצע דרשה אז מען דארף האבן א צדיק, און מען דארף זיין אין א פלאץ פון א צדיק, און מוהרא"ש האט דערביי דערציילט זייער א שיינע מעשה.

גְּעֻזָּאגֶט פֿאר פֿרעה אַז מֶען דאַרף אויפֿנעמען אַ קלוגער מענטש, אַ צדיק, וואס זאל קענען ראטעווען דאס לאַנד, האט פֿרעה געזאָגט פֿאר יוסף: 'אַז דו זאָגסט מיר אַז מֶען דאַרף האָבן אַ חכם, מֶען דאַרף האָבן אַ צדיק, ביסטו דער חכם, אַן אנדערער וואָלט דאס דאָך נישט געזאָגט', ווידער יענער הערט ווי אײַך זאָג אַ גאַנצן צײַט מֶען דאַרף גײן צו אַ צדיק גײט ער אַנוועק און פֿאַרט צוריק צו זײַן רבי'ן וואס ער האט נאָך גאַרנישט געהערט פֿון אים, און רעדט נישט פֿונעם אײַבערשטן'."

ביי מענטשן איז אָפֿגעמאַכט, וואס מײַנט אַ צדיק? - אײַנער וואס איז עפֿעס אינטערעסאַנט, אײַנער וואס מאַכט אינטערעסאַנטע פֿאַקסן, אײַנער וואס עסט נישט, אײַנער וואס פֿאַלט אַראָפּ פֿון בענקל. אָבער פֿאַמט וואס איז אַ צדיק? - אַ צדיק איז דער וואס קען מיר מאַכן לעבן מיט'ן אײַבערשטן, ער מאַכט מיר רעדן צום אײַבערשטן, דאס צי ער עסט אָדער נישט, איז מיר נישט נוגע, עס איז געווען פֿאַרשידענע ערליי עבודות בײַ צדיקים, געוויסע האָבן געהאַט אַן עבודה פֿון נישט עסן, געוויסע האָבן געהאַט אַן עבודה פֿון נאָ עסן, די זאַכן איז מיר נישט נוגע, אײַך דאַרף קוקן וואס קען אײַך פֿאַרדינען פֿון אים!

גאַרנישט בלייבן דערפֿון, אַלעס וועט ווערן פֿאַרפֿוילט, דו מוזט האָבן אַ יוסף העצדיק, דער צדיק קען דיר געבן עסן, דער צדיק וועט דיר ראטעווען פֿון הונגער.

אַן אַ צדיק איז דאס גאַנצע לעבן אַ טויטע לעבן; דער מענטש אַליינס כאַפֿט נישט ווי ער האַלט אויף די וועלט, ער מײַנט אַז ער רעדט צום אײַבערשטן, ווייל אײַך גיי דאָך מיט אַ שטריימל און בעקישטשע, מן הסתם רעד אײַך צום אײַבערשטן... און פֿאַמט איז ער נאָך זײַער ווייט, אַזוי ווי דער שפּין (ספּיינדער) וואס פֿאַרמאַגט זיבן פֿיסלעך און אפֿילו מֶען שְׁלעפֿט אַרויס אַ פֿיסל פֿון איר, שאַקלט זיך עס ווייטער, עס איז אַ טויטע אָבער אירע נערוון שאַקלען זיך ווייטער (עײַן דבר תּוֹדָה, פֿהדוּרָה ט', אות צט), די זעלבע איז אַ מענטש וואס איז נישט דבּוק צו אַ צדיק קען אויסקוקן ווי ער דאווענט ערליך, אָבער פֿאַמט איז עס נאָר געמאַכט, זײַן גאַרטל שאַקלט זיך און אינעווייניג איז ער טויט.

דעם אַנדערן טאַג פֿרעגט רבי נתן: "וואו איז ר' משה?" האט מֶען אים געזאָגט, וויפֿאַלד ער האט געהערט נעכטן געהערט ווי רבי נתן זאָגט אַז מֶען דאַרף האָבן אַ צדיק, איז ער געפֿאַרן צו זײַן פֿריערדיגע רבי, האט רבי נתן זיך אַנגערופֿן: "פֿרעה איז שוין קלוגער פֿון אים, ווען יוסף האט

אַ מענטש וואס רעדט צום אײַבערשטן, ווערט אויסגעהיילט!

אַז מיר זענען געקומען צום הייליגן רבי'ן אויף שְׁבַת חנוכה, דאַרף מֶען

זַיִךְ פֶּאָרְנֶעֱמֶען די זאָך, אז מַעַן גֵּיט אָנְהֵיבֵן לַעֲרֹנֶען דַּעם הַיִּלְיָגִין רַבִּינֵי סִפְרִים, לִיקוּטֵי מוֹהֲרֵינֵן, שִׁיחוֹת הַרְבֵּן, חַיֵּי מוֹהֲרֵינֵן, סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת און סִפְרֵי הַמְדוּת, און מַעַן גֵּיט זַיִךְ מֵאֲכֵן אַ שִׁיעוּר אִין 'אַשֶׁר בְּנַחַל', וְוֵעַן מַעַן לַעֲרֹנֵט אַ בְּרִיו, הַיִּבֵּט מַעַן גְּלִיף אָן רַעֲדֵן צוּם אֵיבֶּרְשֶׁטֵן יַעֲדֵע זאָך וְוֵאס מַעַן דאַרְף. און אוֹטֵאמֵאטִיש אַז אַ מַעֲנִטֶש רַעֲדֵט צוּם אֵיבֶּרְשֶׁטֵן וְוֵערט עַר זִכֶּר בֵּי זַיִך, עַר הָאט שוִין נִישֶׁט מוֹרָא פֿון יוֹאֵס

זַיִך פֶּאָרְנֶעֱמֶען די זאָך, אז מַעַן גֵּיט אָנְהֵיבֵן לַעֲרֹנֶען דַּעם הַיִּלְיָגִין רַבִּינֵי סִפְרִים, לִיקוּטֵי מוֹהֲרֵינֵן, שִׁיחוֹת הַרְבֵּן, חַיֵּי מוֹהֲרֵינֵן, סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת און סִפְרֵי הַמְדוּת, און מַעַן גֵּיט זַיִךְ מֵאֲכֵן אַ שִׁיעוּר אִין 'אַשֶׁר בְּנַחַל', וְוֵעַן מַעַן לַעֲרֹנֵט אַ בְּרִיו, הַיִּבֵּט מַעַן גְּלִיף אָן רַעֲדֵן צוּם אֵיבֶּרְשֶׁטֵן יַעֲדֵע זאָך וְוֵאס מַעַן דאַרְף. און אוֹטֵאמֵאטִיש אַז אַ מַעֲנִטֶש רַעֲדֵט צוּם אֵיבֶּרְשֶׁטֵן וְוֵערט עַר זִכֶּר בֵּי זַיִך, עַר הָאט שוִין נִישֶׁט מוֹרָא פֿון יוֹאֵס

אויסגעהיילט אַ בַּחוּר אָן קיין ריטעלין!

דאַלער, מיר זענען שוין געווען ביי אלע פּוֹתְרֵי חֲלוּמוֹת, נאָין פּוֹתֵר אֹתוֹ, קיין יעֶר קען אים נישט העלפֿן, דער בַּחוּר הָאט זַיִך געפֿעטן צו מיר: "העלף מיר", אַיף הָאב געֶרעדט צו אים אַפֿאַר מִינוּט, אַיף הָאב אים געגעבן אַ תּפִּלָּה וְוֵאס עַר זאַל זאָגן יעדן טאַג, און אַיף הָאב אים געזאָגט: "בעט דעם אַיבֶּרְשֶׁטֵן: 'הייליגער באַשעפֿער אַיף וויל האָבן אַ שְׂטאַרְקֶע אַמוּנָה, אַיף וויל גלייבֿן אַז דו ביסט דא, דו האָסט באַשאַפֿן די ליכטיגקייט און דו האָסט באַשאַפֿן די נאַכט, און דו האָסט באַשאַפֿן מיין פּחַד, העלף אַיף זאַל האָבן אַ שְׂטאַרְקֶע אַמוּנָה, אַיף זאַל פֿון גאַרנישט מוֹרָא האָבן, ווען דו שפּירט אַז דו הייבֿסט אָן מוֹרָא האָבן פֿון די נאַכט, זאַלסטו אַיבֶּר זאָגן דער תּפִּלָּה נאַכאַמאַל און נאַכאַמאַל".

דַּרְרֵי יאַר צוּרִיק איז אַ טאַטע געקומען צו מיר מיט אַ בַּחוּר פֿון פּוּפּצֵן יאַר, עַר הָאט נישט געלעערנט דא אַיין ישיבָה, נאַר זיין בְּרוּדער הָאט דא געלעערנט, זיי זאָגן: "מיר דאַרפֿן הילף", אַיף פֿרעג זיי: "וואָס גייט פֿאַר?" זאָגן זיי: "אונזער בַּחוּר איז אַ פֿאַ'הנ'טער פֿאַ'טעמ'טער בַּחוּר, אַלעס זעט ביי אים אויס פֿיין און וואויל, אַבער קיין יעֶר ווייסט נישט די מעשֶׂה וואָס איז מיט אים אינגערהיים, יעדן טאַג ווען עס ווערט נאַכט, עס ווערט די שְׂקִיעָה, הייבֿט עַר אָן זַיִך אויפֿפֿירן ווי אַ דַּרְרֵי יַעֲרִיג קינד, עַר כאַפֿט אָן די מאַמע און וואַרפֿט זַיִך פֿאַר פּחַד, עַר הָאט מוֹרָא פֿון די נאַכט", דער טאַטע זאָגט מיר: "מיר שלאַפֿן שוין נישט עטליכע יאַר אַלײַנס אין אַ שְׂטוּב, ווייל אונזער בַּחוּר שלאַפֿט מיט אונז אין שְׂטוּב פֿאַר שְׂרַעק", אַיף פֿרעג זיי: "וואָס הָאט איר שוין געטוּן?" זאָגן זיי: "מיר האָבן מיר שוין אויסגעגעבן צענדליגער טויזנטער

וואָס מיינט עטץ? די עלטערן שלאַפֿן שוין אַלײַנס אין שְׂטוּב, און דער בַּחוּר שלאַפֿט שוין אַלײַנס אין זיין שְׂטוּב,

עטץ האטס אױעק געלייגט עסן און אלעס איז געווארן פארפולט, עטץ מוזטס פאלגן יוסף, און אז יוסף הייסט זיך מל'ן דארפסט עטץ פאלגן. וואס מיינט זיך מל'ן? יוסף האט זיי געזאגט: "עבירות מאכט א מענטש דערשראקן, ווייל עבירות שטיפט אױעק דעם אייבערשטן, לאזט אפ עבירות וועט ענק זיין גוט".

נאך אביסל טראגט מען אים שוין אן שידוכים, און ווען ער וואלט געלערנט דא וואלט ער שוין געווען חתונה געהאט... ער איז געווארן אויסגעהיילט אן קיין ריטעלין, אן קיין מעדעצין, בלויז דורך אמונה!

האט איר אן עצה פון רבי'ן, פרעה זאגט פאר די מצרי'שע קעפ, עטץ זעטס דאך ווי עטץ האטס אלעס פרובירט,

נישט אלט ווערן ביים רבי'ן!

דאס וועט מיר שוין עפענען מיין מויל, דאס ארבעט ווי מעדזשיק, איך זע דאס שוין פאר כמעט צוואנציג יאר, יעדעס מאל איך עפן אן אשר בנחל, איך לערן איין בריוו, צוויי בריוון, דריי בריוון, פלוצלינג עפנט זיך מיין מויל, איך הייב אן רעדן צום אייבערשטן, איך הייב אן דאנקען דעם אייבערשטן.

וויפיל דארפן מיר דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אז מיר האבן זוכה געווען אז אונז ווייסן מיר פון רבי'ן, און מיר קריגן נישט אויפן רבי'ן, איין זאך דארפן מיר נאר אכטונג געבן, אז מיר זאלן נישט ווערן אלט ביים רבי'ן, אלטע ברוסלבער חסידים איז א גרויסע ספנה. לאמיר ווערן פריש, איך גיי אנהייבן א נייע שיעור אין רבינ'ס ספרים, און

דאנקען דעם אייבערשטן - א סגולה אויף אלע ישועות!

צו אסאך פון בעטן דעם אייבערשטן, און מען הייבט אן זיך אפצורעדן: "איך בעט אזוי סאך און עס העלפט נישט, מיינע תפילות ווערט נישט אנגענומען", - אפער דארפסטו פארדעם אביסל דאנקען דעם אייבערשטן, זאג: "שפח הייליגער באשעפער, דו ביסט אזוי גוט צו מיך", וועסטו ווערן געהאלפן. אבער כדי דאס צו קענען זאגן דארף מען האבן א צדיק וואס זאל דאס קענען אריין לייגן אין מויל.

מיר האבן שוין גערעדט דאנערשטאג נאכט פון דעם און מען דארף רעדן נאכאמאל פון דעם; ווער עס דארף א ישועה, ווער עס דארף אנס, זאל פרובירן די עצה וואס מוהרא"ש שרייבט, הייב אן זאגן "שפח אייבערשטער פאר מיין לעבן", "ביסט אזוי גוט צו מיר אייבערשטער", נאכדעם בעט די זאך וואס דו דארפסט, וועסטו זען עס וועט זיין מעדזשיק, וועסט באקומען וואס דו בעסטסט.

ווען איך בין געווען א מלמד אין

אפער בין איך שולדיג אז איך רעד

מזו מען זיין מקורב צו א צדיק, עס איז נישט גענוג אויב מען דרייט זיך ביי א רבי וואס גייט מיט א זילבערנע שטעקן און קען נישט שלעפן זיין חסיד צום אייבערשטן.

דערפאר קומען מיר שבת חנופה צום רבי'ן, דער רבי לערנט אונז אויס די זאך פון דאנקען דעם אייבערשטן.

חדר, האב איך גענומען די דרייצן יעריגע קינדער, זיי פלעגן מיר קומען זאגן: "שפּח רבי", האב איך געבעטן די קינדער פריוואט, זאג "שפּח אייבערשטער", אבער זיי האבן דאס נישט געקענט זאגן, זיי האבן מיר געזאגט: "עס האט נישט קיין זין צו זאגן שפּח אייבערשטער..." ווייל פּדי צו קענען דאנקען דעם אייבערשטן

א חברה שטארבער'ס!

און דאס פעלט מיר, דאנק און לויב דעם אייבערשטן.

מוהרא"ש פלעגט זאגן, "מענטשן מיינען אז עס איז דא א "חברה שטארבער'ס"... אין איין סעקונדע קען א מענטש ווערן אויס, דאנק דעם אייבערשטן: "שפּח אייבערשטער אז איך קום און איך גיי".

וואס איז דען דער גאנצער מענטש? אין איין סעקונדע קען א מענטש ווערן אויס השם ישמרינו. א אינגערמאן רופט מיר אן פרייטאג אינדערפרי אז ער וועקט זיך אויף און זיין ווייב אטעמט נישט גוט, מען איז אריין געפארן אין שפיטאל און מען דארף דארט בלייבן זען וואס מען קען טון; אנשטאט זיך אפרעדן און זיין ברוגז אויפ'ן אייבערשטן אז דאס פעלט מיר

פארוואס נעמען מענטשן דראגס?

געקומען פּרעגן צי ער זאל פארקויפן זיין באגלעלוי, איך פּרעג אים: "וואס איז געשען, פארוואס ווילסטו עס פארקויפן?" זאגט ער מיר: "איך קען נישט דארט זיין זומער, איך האב נישט געוואלט קומען וואוינען אין שטעטל ווייל איך האב געטראכט אז איך בין נישט פון די זאנטשי מענטשן, איך בין א נארמאלער מענטש... איך הער אויס די חיזוק אויפ'ן טעלעפאן אבער איך וויל וואוינען צווישן נארמאלע מענטשן... למעשה פיל איך זיך ווי א

א מענטש וואס איז נאר פארנומען צו טראכטן אז דאס פעלט מיר, דאס פעלט מיר' און דאס פעלט מיר, קען נישט נעמען זיין לעבן, ער מוז אייננעמען פעינקילער זיך צו בארואיגן פון זיין ווייטאג. דאס איז דער סיבה פארוואס כמעט ביי יעדע מסבה, ביי יעדן צוזאמקום פון בחורים, אינגעלייט און פרויען איז דא דראגס.

א אינגערמאן וואס האט זיך געקויפט א באגלעלוי אין א קאנטרי איז

נעם דעם רבינ'ס עצה, די עצה פון יוסף הצדיק, וואס האט יוסף געטון אין תפיסה? צוויי זאכן; ער האט זיך מתבודד געווען, די גאנצע תפיסה איז געווען איין שטיק התבודדות, ער האט גערעדט צום אייבערשטן, און ער האט געטאנצן, ער האט געדאנקט דעם אייבערשטן אויף זיינע גוטע נקודות וואס ער האט יא, די צוויי זאכן האט יוסף געטון אין תפיסה, געבעטן דעם אייבערשטן און געטאנצן.

נאר, אלע נעמען דראגס אויסער איה? " ער האט זיך געמאכט א שנעלע חשבון, ענדערש וויל איה בלייבן געזונט, איה וויל בלייבן ערליך, איה וויל אויפציען ערליכע דורות.

פארוואס אבער טוט עס א מענטש? יעדער וויסט דאך אז דראגס איז נישט א גוטע זאך! נאר א מענטש האט צרות, ער האט צער אז דאס קלאפט נישט און דאס קלאפט נישט, און ער אליינס איז נישט זיכער מיט זיך, זוכט ער אוועק צו לויפן פון זיך אליינס.

וואו איז דער רבי?

ווייס פון א שול וואס פאררופט זיך 'ברסלב', און ביי די מאלדינג ארום די גאנצע שול ליגט טייערע באטלעך מיט אלקאהאל, וואו איז דא א גרעסערע חלול השם פון דעם? א פלאץ וואו מען טרינקט און מען זויפט איז דער רבי נישט דארט! די בחורים דערציילן מיר וואס עס טוט זיך דארט, מען שיכור'ט און מען רעדט ניבול פה רחמנא לזלן.

על כל פנים, מיר זענען געקומען צום רבי'ן אויף שבת, לאמיר פאלגן דעם רבי'ן מיט די צוויי עצות, לאמיר בעטן צום אייבערשטן און דאנקען דעם אייבערשטן. דער רבי איז איבעראל וואו מען רעדט פון אים, מען קען נישט זאגן דער רבי איז נאר דא און נישט דארט, דער רבי איז וואו מען רעדט פון אים און מען פאלגט זיינע עצות.

וואו איז דער רבי? וואו מען רעדט פון אים; יעדער קען זיך מאכן ביי זיך אינדערהיים א בית המקדש וואו דער רבי איז דארט, אז ער וועט לערנען דעם רבינ'ס ספרים.

איה האב זייער מורא אויב דא אין היכל הקודש וועט מען אויפהערן רעדן פון רבי'ן, עס וועט נישט זיין קיין צען מענטש מענטשן וואס רעדן פון רבי'ן, וועט דער רבי אויף נישט דא זיין. איה

לערן די בריוון אין אידש

"ווער עס וועט לערנען זיין ספר מיט אן אמת, וועט זיך אים עפענען אלע פארשטאפטע אדערן און ער וועט ווערן אן ערליכער איד". נאכדעם זענען

ווער עס קען נישט ליקוטי מוהר"ן, ער פארשטייט נישט קיין ליקוטי מוהר"ן, זאל זאגן די ווערטער. דער רבי האט געזאגט (תוי מוהר"ן סימן שמט):

דאס איז געווען די לעצטע שמועס וואס מוהרא"ש האט גערעדט צו מיר: "יואל, איך קען נישט מער אראפ גיין, איך האב פרוברט דאס מערסטע וואס איך האב געקענט", און מוהרא"ש האט מיר דערציילט וואס עס טוט זיך מיט בחורים און מיידלעך וכו', מען דארף אראפ גיין נאכמער, אז יעדער זאל זיך קענען אויפהייבן און זיך צוקלעבן צום אייבערשטן.

דא שיינע קונטרסים אין אידיש, בריוון פון 'אָשֶׁר בַּנְחַל' און 'עֲצַתוֹ אֲמוֹנָה' אין אידיש, דאס וועט דיך שלעפן צום אייבערשטן.

וואס שטייט אין עצתו אמונה? דאס וואס עס שטייט אין אָשֶׁר בַּנְחַל, נאר אראפ געברענגט נאך נענטער צום מענטש. מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט מיר געזאגט דעם לעצטן ליל שישי,

האסט זיך מחיה געווען מיט דיין תפילין?

וועלכע מענטש וואס איז נישט מקורב צו א צדיק פריידט זיך מיט שבת? ווער איז זיך מחיה מיט זיין תפילין, ווער איז זיך מחיה מיט זיינע פיאות?! אויב איינער שניידט אפ זיינע פיאות איז ער א שגג, און אויב איינער האט יא פיאות, איז ער וואס? - גארנישט! איינער וואס לייגט נישט קיין תפילין איז ער געפערליך, און אויב ער לייגט יא תפילין איז וואס? - גארנישט! זיי זיך מחיה מיט דיין תפילין שעפ חיות פון דיין תפילין, זיי זיך מחיה מיט דיין בארד, אז דו ביסט א איד, און אז דו צינדסט חנופה ליכט.

אמאל האב איך געהאט א שמועס מיט א שכן, מען האט גערעדט פון רבינ'ס עצות און פון חתונה מאכן ביליג, פֿרעגט ער מיר: "אויב איינער טוט שוין די אלע זאכן אָנעם רבי'ן, ער היט שבת און טוט אָן תפילין, דארף ער אויך האבן דעם רבי'ן?" - איך טענה זיך נישט מיט קיין מענטשן, אָבער איך וועל עָנן דערציילן מיין שבת פאר איך בין געקומען צום רבי'ן, איך האב אלעס געהאט, אלע מאַכלים, אלע בעקיטשעס, אָבער די שמחה 'איך פֿריי זיך אז עס איז שבת' האב איך נישט געהאט.

בחיים חיותך זאלסטו נישט זיין אין עולם התהו!

געפֿרעגט מוהרא"ש אזוי ווי איך בין שבת חנופה אין באַראַ פֿאַרק ביי מיינע עלטערן, אויב איך זאל קומען דאנוועגען אין היכל הקודש, האט מיר מוהרא"ש געענטפֿערט: "זע אז בחיים חיותך זאלסטו נישט זיין אין עולם התהו!"

דער אייבערשטער זאל העלפֿן מיר זאלן זוכה זיין זיך מחדש זיין אין לערנען דעם רבינ'ס ספרים, איינמאל מען הייבט אָן לערנען דעם רבינ'ס ספרים גייט מען ארויס פון עולם התהו פון דער וועלט. איך האב אמאל

אייבערשטן איז מען נישט מישב, מען לעבט אין א דמיון; איך האב געזען אמאל נאך א לוינה ווען מען זעצט זיך אראפ צו די ערשטע סעודה, עס הייסט די 'סעודת הבראה', עס איז געווען ערליכע אידן, און מען הייבט אן רעדן: "ברוך ה' עס איז געווען אן עולם ביי די לוינה" ... איך טראכט צו מיר 'וואס איז דא צו טראכטן פון יענעם? מען קומט דאך פון א לוינה, או מען זעט ווי די גאנצע לעבן איז גארנישט, מען נעמט א מענטש און מען לייגט אים אוועק אין דער ערד, זיינע שליסלעך בלייבט דא, און אלעס בלייבט דא, און מען איז פארנומען מיט'ן עולם'.

ווייל אז איך קום אויף שבת צו מיינע עלטערן, זיי וואוינען העכער דעם בית המדרש קען איך נישט אוועק גיין דאווענען ערגעץ אנדערש, דאווען וואו דו קענסט און דארט זאלסטו ברענגען צום אייבערשטן, דארט זאלסטו טראכטן פונעם אייבערשטן.

ווען א מענטש הייבט אן רעדן צום אייבערשטן, גייט ער ארויס פון דמיון, דער גאנצער נושא פון: 'וואס זאגט מען אויף מיר?' 'וואס וועט מען טראכטן אויף מיר?' און 'דער עולם ווייסט אז איך בין אהער און אהין?' - ווערט אויס.

וידער אויב מען רעדט נישט צום

אפֿשר בעסטו דעם אייבערשטן זאלסט וועלן חתונה האבן!

פון תפילות, ער האט שוין געבעטן א מיליאן תפילות פאר א שידוך, האב איך אים געזאגט שיינערהייט כדי ער זאל זיך נישט באליידיגן, "אפֿשר בעסטו דעם אייבערשטן דו זאלסט וועלן חתונה האבן!" דו זאגסט אפֿ יעדע שידוך, דאס איז נישט פאר מיר און דאס איז נישט פאר מיר, וואס ביסטו? ווער ביסטו?!

די זעלבע זאך איז מיט פֿרנסה, זיי אן ערליכער איד, נעם א פֿרנסה צו קענען שפייזן דיין ווייב און קינדער, אבער דער מענטש איז נאר פארנומען מיט 'וואס וועט מען זאגן אויף מיר ווען מען וועט הערן אז איך ארבעט אין פֿלייש געשעפט?' און 'וואס וועט זאגן אויף מיר אז מען וועט הערן אז איך טו

איך זאג אלץ פאר עלטערן, לעב מיט'ן אייבערשטן, אז מען טראגט דיר אן א שידוך נעם עס. די אלע וואס טראכטן 'מה יאמרו הבריות', און 'וואס שמועסט דער עולם?' - דאס איז דמיון, מען דארף חתונה האבן ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן חתונה האבן. אסאך מאל פאר איך טראג אן א שידוך דארף איך קודם זיך איבער טראכטן אויב איך מעג עס אנטראגן, ווייל יענער וועט זיך נאך באליידיגן אז איך טראג אים אן דעם שידוך... ווער ביסטו אז עס פאסט דיך נישט קיין איין שידוך?! מען דארף חתונה מאכן די קינדער!

א בחור איז געקומען מיר זאגן אז ער איז אנגעקומען צו א ריזיגע צאל

מוֹהְרָא"ש זָאגֶט, דְּעֶרְפָּאר הָאט דָּער רַבֵּי גַעֲהֵיִסֶן קוֹמֶען צו אים די דְרִי צֵיִטן, ראש השנה, שְׁבַת חֲנוּכָּה און יום טוב שְׁבוּעוֹת, צו בֶּאקוֹמֶען די דְרִי סָאָרְט לִימוּדִים וואס דער רַבֵּי גַעבֶט אוֹנז, ראש השנה בֶּאקוֹמֶט מֶען אַ שְׁטאַרְקֶע אַמוּנָה, שְׁבַת חֲנוּכָּה בֶּאקוֹמֶט מֶען די זאָך פֿון דֶאַנְקֶען דַעם אֵיִבֶּעֶרְשְׁטֶן, און שְׁבוּעוֹת בֶּאקוֹמֶט מֶען די זאָך פֿון לַעֲרַנֶען, עֲנֻדִיגֶן נאָך אַ מִסְכָּתָא און נאָך אַ מִסְכָּתָא.

דער אֵיִבֶּעֶרְשְׁטֶער זַאל הַעֲלֶפֶן מִיר זַאלֶן פֶּאַלְגֶן דַעם רַבֵּי'ן, וועלן מִיר הָאַבֶּן אַ שֵׁינֶע לַעֲבֹן, אָמֵן.

די סָאָרְט אַרְבַּעַט? דָאס אִיז אַלְעס אִיז דְמִיּוֹן, גֵי אַרוֹיס פֿון דְמִיּוֹן, לַעֲב מִיט'ן אֵיִבֶּעֶרְשְׁטֶן, דָּער בֶּאַשְׁעֶפֶּער אִיז דָא, דָּער בֶּאַשְׁעֶפֶּער אִיז מְחִיָּה און מְהוָּה די גַאַנְצֶע וועלט, דָּער בֶּאַשְׁעֶפֶּער מֶאַכֶט אַלְעס, דָּער בֶּאַשְׁעֶפֶּער טוט אַלְעס.

ברוך השם אז די מְלַמְדִים לֵייגֶן דָאס אַרִיִין אִין די קִינְדֶער, און יַעֲדֶער אֵיִנְעֶר בֵּי זֵיף אִין שְׁטוֹב דַאַרְף דָאס אויף אַרִיִין לֵייגֶן, רַעֲדֶן נֶאַכְאַמַאל און נֶאַכְאַמַאל פֿונַעם אֵיִבֶּעֶרְשְׁטֶן.

דער אֵיִבֶּעֶרְשְׁטֶער זַאל הַעֲלֶפֶן מֶען זַאל אַרוֹיס נַעֲמֶען פֿון שְׁבַת חֲנוּכָּה דַעם לִימוּד פֿון דֶאַנְקֶען דַעם אֵיִבֶּעֶרְשְׁטֶן;

שְׁבַת קוּדֶשׁ פְּרִשְׁת מִקֶּץ, שְׁבַת חֲנוּכָּה, שְׁבַת מְבָרְכִים חוּדֶשׁ טַבַּת שְׁנַת תּשפ"ג לְפֶרֶט קֶטֶן, אִיז דָּער ראש ישיבה שְׁלִיט"א גַעווען אִין קֶרִית בְּרֶסֶלֶב - לִיבֶּעֶרְטִי יע"א.

בֵּי סְעוּדָה שְׁלִישִׁית הָאט דָּער ראש ישיבה שְׁלִיט"א פֶּאַרְגַעֲלֶעֶרְנֶט סֶפֶר הַקּוּדֶשׁ חַיִּי מוֹהֲר"ן סִימֶן שִׁמ"ו און שִׁמ"ט.

רַבֵּי, נַעַם אוֹנְזֶער הַאַרְץ,

פִיר אוֹנְז אויף דֵיִן גֵיִעַם וועג, ווייל אַן דַעם אִיז אוֹנְז טוֹנְקֶל און שְׁוֹאַרְץ.

רַבֵּי, ווי גְלִיקְלִיךְ טוען מִיר שְׁפִירֶן, ווען אויף דֵיִן וועג טִיסְטו אוֹנְז פִירֶן.

פֶּאַר ווען דָּער ראש ישיבה שְׁלִיט"א

הָאט אַנְגֶּעהוּיבֶן פֶּאַרְלֶעֶרְנֶען הָאט מֶען גַעזִינְגֶען דַעם נִיגוֹן:

תָּנוּ לִי אֶת לְבַבְכֶם וְאוֹלֵיךְ אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ חֲדָשָׁה.

חיי מוהר"ן סימן שמ"ו

מיט מוסר, והתעוררות גדול מאד להשם יתברך עס וועקט אויף א מענטש צום אייבערשטן און עס שלעפט אים צוריק צום אייבערשטן, אָשֶׁר אִין עֶרֶךְ אֱלִיוּ עס איז נישט דא נאך אזא ספר ווי דער הייליגער ספר ליקוטי מוהר"ן וואס זאל אזוי שטארק קענען אויפוועקן א מענטש צום אייבערשטן. ומי שעוסק בזה הספר און ווער עס לערנט דעם ספר ליקוטי מוהר"ן, אין צריף עוד ספר מוסר, דארף שוין נישט נאך מוסר ספרים. אחר-כך אָמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהִלְמוּד בַּחֲבוּרָיו הַקְדוּשִׁים הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגָאֵלָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן, נֶאֱכָדְעַם הָאֵט דְּעַר רַבִּי גְעֻזָּאָט, אַז מֵעַן לְעֶרְנֵט זַיִן הַיֵּלִיג סֵפֶר לִיקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן אִיז דָּאס אַן אֶתְחַלְתָּא דְגָאֵלָה.

דער הייליגער רבי נתן שרייבט: נשמע מפיו הקדוש שאמר מען האט געהערט פון הייליגן רבי'ן, שהספר הקדוש שלו ליקוטי מוהר"ן שייצא בעולם, דער הייליגער ספר ליקוטי מוהר"ן, הוא אתחלתא דגאלה, דאס איז אן אנהייב פון די גאולה וואס מיר ווארטן שוין אזויפיל יאר. ואמר: און דער רבי האט געזאגט, מאחר שייצא בעולם אזוי ווי עס איז שוין ארויס געקומען מיין ספר אין די וועלט, אני חפץ מאד שילמדו אותו וייל איה זייער שטארק מען זאל עס לערנען, כי צריכים ללמד אותו הרבה מען דארף עס זייער אסאך לערנען, עד שיהיה שגור בעל פה ביו מען וועט עס קענען פון אויסנווייניג, כי הוא מלא מוסר ווייל עס איז אנגעפילט

וואס וועט זיין ווען משיח וועט קומען?

זיין קיין מחלקת, עס וועט נישט זיין קיין קנאה, יעדער וועט עוסק זיין נאר אין ווי אזוי ער קען ווערן גענטער צום אייבערשטן; און אז מען לערנט דעם ספר 'ליקוטי מוהר"ן' איז דאס אן 'אתחלתא דגאלה', עס הייבט זיך שוין אן די גאולה ביי מיר, דער רבי טוט מיט מיר דאס וואס משיח וועט טון.

אז מיר זענען זיך צוזאם געקומען ביים הייליגן רבי'ן אויף שבת חנוכה, דארפן מיר זען צו פאלגן דער רבי, זיך מחזק זיין אנצוהייבן א שיעור אין ספר ליקוטי מוהר"ן, לערנען יעדן טאג דעם רביניס ספר.

האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: וואס מיינט אז דער ספר ליקוטי מוהר"ן איז אן אתחלתא דגאלה? נאר, וואס וועט זיין ווען משיח וועט קומען? מענטשן טראכטן: 'עס וועט זיין אזוי' און 'עס וועט זיין אזוי', אָפֿער דער הייליגער רמב"ם שרייבט (הלכות מלכים ומלחמותיהם, פרק יב): ווען משיח וועט קומען וועט די וועלט ווייטער אנגיין אזוי ווי עס איז ביז יעצט, איין חילוק וועט זיין, יעדער וועט טראכטן נאר פונעם אייבערשטן, יעדער וועט רעדן איינער מיטן צווייטן נאר פונעם אייבערשטן, עס וועט נישט

ווי אזוי לערנט מען ליקוטי מוהר"ן?

וְשֵׁעוֹר אֶחָד לְלַמֵּד בְּעֵינַי גְּדוֹל אֲנִי נֶאֱמָר
א שיעור עם צו לערנען בעינין, פי יש
עמקות גדול ונפלא בספריו ווייל דער
ספר ליקוטי מוהר"ן איז זייער א טיפע
ספר, ועין במקום אחר מזה מענן עצם
העמקות הגדול שיש בתורתו הקדושה
והנוראה מאד עד אין סוף ואין תכלית
קוק אריין אין שיחות הר"ן (סימן קל"א)
איבער דאס גרויסע עמקות וואס ליגט
אין די הייליגע תורות פון ספר ליקוטי
מוהר"ן.

ווי אזוי מאכט מען א שיעור אין
ליקוטי מוהר"ן? - שרייבט רבי נתן
ווייטער: וְאָמַר שְׂטוֹב לְקַבֵּעַ לְעַצְמוֹ שְׁנֵי
שְׁעוּרִים לְלַמֵּד סְפָרָיו הַקְּדוּשִׁים, דְּעַר
רַבִּי הָאֵט גְּעֻזָּאגְט עֵס אִיז גוֹט צו הָאָבֶן
צְוויי שיעורים אין ליקוטי מוהר"ן,
שעור אַחַד פֿשוט לְלַמֵּד בְּמַהֲרֵית הַרְבֵּה
מֵאֵד אִיין שיעור זאל מען עם לערנען
פֿשוט/ערהייט, זייער שנעל, אזוי ווי
מיר לערנען, כְּדִי שִׁהְיֶה שְׂגוּר בְּעַל־
פֶּה כְּדִי מְעַן זָאל עֵס אויף אויסנווייניג,

חיי מוהר"ן סימן שמ"ט

שטיקל השגה אינעם ספר, אבער מיט
די צייט וועט מען זען ווי דער ספר
שלעפט צום אייבערשטן.

והיה חפץ ומשתוקק מאד דער רבי
האט זייער שטארק געוואלט, שידפיסו
ספרו עוד כמה פעמים ויתפשטו בעולם
מען זאל דרוקן דעם ספר ליקוטי מוהר"ן
נאכאמאל און נאכאמאל, און עם
פארשפרייטן אין די וועלט. וְאָמַר: און
דער רבי האט געזאגט, שיהיו בני אדם
שילמדו ויתפללו עלידי הספר הזה עם
וועלן זיין מענטשן וואס וועלן לערנען
און דאווענען דורך דעם ספר. וְאָמַר:
און דער רבי האט געזאגט, שמי שישב
ויעסק בספריו ווער עם וועט לערנען
זיין ספר, רק בלי קנטור ונצחון, נישט
צו זוכן צו טשעפען אדער מנצח זיין
יענעם, ויסתכל בו באמת נאר ער וועט
עם לערנען מיט אן אמת, אז בודאי יהיו
נבקעין אצלו כל גידי קשיות לכבו וועט
זיך אים אויפשטאפן אלע זיינע אדערן,

שרייבט רבי נתן ווייטער: פֿעם אַחַת
הִיָּה מְשַׁבַּח אֶת הַסֵּפֶר שְׁלוֹ מֵאֵד, אִינְמֵאל
הָאֵט דְּעַר רַבִּי זִייער אויסגערימט זיין
ספר, וְאָמַר: און דער רבי האט געזאגט,
שִׁיכּוֹלִין לְהִיּוֹת נַעֲשֶׂה בְּעַל תְּשׁוּבָה גְּמוּר
עַל־יְדֵי לְמוּד הַסֵּפֶר שְׁלוֹ אַז אַ מְעַנְטֵשׁ
וּוִיל תְּשׁוּבָה טוֹן, עַר וּוִיל זִיךְ צוּרִיק
קֶעֶרן צוּם אִיבֶּעֶרשְׁטן, זָאל עַר לְעֶרְנֶען
דָּעם סֵפֶר לִיקוּטֵי מוֹהֲר"ן און עַר וּוִעַט
וּוִעֶרן אַ גְּרוֹיסֶער בְּעַל תְּשׁוּבָה, וּוִיִּיל
דְּעַר סֵפֶר שְׁלֶעֶפֶט צוּרִיק אַ מְעַנְטֵשׁ צוּם
אִיבֶּעֶרשְׁטן.

דאס איז א זאך וואס מען קען עם
נישט מסביר זיין, מען דארף עם
פרובירן, מען דארף עם אנהייבן טון,
מען דארף זיך מאכן א שיעור אין ספר
ליקוטי מוהר"ן, - אין אנהייב איז עם
זייער שווער, ווייל עם איז נישט קיין
גרינגע ספר, קודם דארף מען אסאך
בלויז זאגן די ווערטער ביי מען הייבט
אן צו באקומען א שטיקל געפיל, א

ואמר בזו הלשון: און דער רבי האט עס געזאגט מיט דעם לשון, "סע וועט אים

אלע אדערן טרענען".

עס שטאפט אויף אלע אדערן!

רחמנא לצלן, אבער אויב מען לערנט די הייליגע ספרים פון רבי'ן, הייבט עס אן ציען צום אייבערשטן, מען ווערט אן ערליכער איד.

אפילו א מענטש וואס איז פארשטאפט, דאס מיינט, ער איז שוין ווייט פונעם אייבערשטן, עס איז אים אויסגעלאשן זיינע געפילן, און ער פאלט געבער אראפ אין עבירות, אויב וועט ער זיך מאכן א שיעור אין ספר ליקוטי מוהר"ן וועט עס אים אויפשטאפן זיינע אדערן. אזוי ווי ווען א מענטש כאפט געבער א הארץ אטאקע דארף מען אים אויפשטאפן זיינע אדערן, אזוי איז אויך ברוחניות, אז א מענטש פאלט אראפ אין שלעכטע זאכן, פארלירט זיין גאנצע געפיל צום אייבערשטן, עס ווערט אים פארשטאפט, עס ציט אים נישט צו דאווענען, עס ציט אים נישט קיין לערנען, עס ציט אים נישט קיין מצות, עס ציט אים נאר עבירות

ואמר: און דער רבי האט געזאגט, שפיל אדם צריך להשתדל לקנות הספר שלו יעדער איינער זאל קויפן זיין ספר, ומי שאין לו במה לקנות וכו' און ווער עס האט נישט קיין געלט צו קויפן, ממכר כר מתחת ראשו וקנה הספר שלו. זאל ער פארקויפן אלע זיינע ספרים, אלעס וואס ער האט, אפילו זיין קושן מיט זיין דעק, צו קענען קויפן דעם ספר ליקוטי מוהר"ן, ועוד ספר מזה ועין במקום אחר עוד מזה.

אז מען לערנט דעם רבי'נס ספרים ווערט מען אויסגעלייזט!

וועט אנהייבן לעבן מיט'ן אייבערשטן, און אוטאמאטיש וועלן אנוועק פאלן אלע מחלקת, קנאה און שנאה, אלע מידות רעות וואס איז דא ביי א מענטש מען איז פארנומען מיט 'דעם', 'יענעם', 'איך' און 'דיך' - אז מען הייבט אן לעבן מיט'ן אייבערשטן ווערט מען אויסגעלייזט פון די אלע זאכן, אזוי אויך ווען מען הייבט אן לערנען דעם רבי'נס ספרים ווערט מען אויך אויסגעלייזט, מען הייבט אן לעבן מיט'ן אייבערשטן.

אז מיר זענען געקומען אויף שבת חנופה צום רבי'ן, דארפן מיר זיך פאנייען און אנהייבן א שיעור אינעם רבי'ס ספרים, אזוי וועט זיין אן אתחלתא דגאולה, עס וועט פאסירן דאס וואס עס וועט זיין ווען משיח וועט קומען.

משיח גייט אריין ברענגען אין די וועלט א לויטערקייט, מען וועט אנהייבן שפירן אייבערשטער, מען

אז מען גייט צום צדיק – שטארבט מען נישט פון הונגער

נאר אויף הייבט אים אן צו ציען צום אייבערשטן. אפילו דו האסט נישט קיין געדולד צו גיין אין שול דאווענען, דו האסט נישט קיין געדולד צו לערנען, אז דו עפנסט אויף דעם ספר אשר בנחל, דו ליינסט א בריוו, פלוצלינג הייבט עס אן צו שלעפן אין בית המדרש, איך גיי שוין דאווענען מעריב, איך גיי שוין דאווענען מנחה, איך האב שוין אזוי לאנג נישט געעפנט א משניות יעצט גיי איך צוריק נעמען די משניות און לערנען, איך האב שוין אזוי לאנג נישט געעפנט קיין חומש, איך האב זיך פארגענומען אנהייב יאר צו לערנען יעדע וואך חומש, יעצט האלט מען שוין ביי פרשת ויגש, ביי מנחה האט מען שוין געליינט ויגש, עס איז שוין אריבער בראשית, נח, לך לך, ויבא, חיי שרה, תולדות, ויצא, וישלח, וישב און מקץ. יעצט גיי איך נעמען א חומש און אנהייבן לערנען יעדן טאג אביסל חומש.

דאס זעט מען די וואכעדיגע סדרה, דער פסוק דערציילט (בראשית מא, נה): "ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם", גאנץ לאנד מצרים איז געווארן דערשראקן פון די הונגער, זיי האבן געשריגן אז זיי האבן נישט וואס צו עסן, "ויאמר פרעה לכל מצרים", האט זיי פרעה געזאגט: "לכו אל יוסף", גייט צו יוסף, גייט צום צדיק, "אשר יאמר לכם תעשו", טוט וואס דער צדיק וועט ענק זאגן; אז מען לערנט די ספרים פונעם צדיק, שטארבט מען נישט פון הונגער, מען הייבט אן באקומען א געפיל אין דאווענען, אין לערנען, א געפיל צום אייבערשטן.

דאס איז א פלאדיגע זאך, ווער עס לערנט דעם רביניס ספרים, בפרט ווען מען לערנט אשר בנחל, די בריוון וואס מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט געשריבן, מוהרא"ש האט ארויסגענומען דער תמצית פון ליקוטי מוהר"ן און אראפ געלייגט אויף א פשוט'ע לשון, אז ווער עס עפנט עס

אין מעביר סדרא זיין ליגט אלע סגולות!

לערנען אביסל חומש וועסטו מאכן געלט, דו וועסט מצליח זיין אין פרנסה. מוהרא"ש ברענגט אין אשר בנחל, א וואך וואס מען איז נישט מעביר סדרה האט מען יענע וואך א הפסד; בפשטות אין די גמרא (ברכות ח). שטייט אז מעביר סדרה זיין איז א סגולה פאר אריכות ימים, אבער מוהרא"ש ברענגט פון צדיקים אז אין מעביר סדרה זיין ליגט

אז מיר זענען געקומען צום רבי'ן אויף שבת חנוכה דארף מען זיך אויפנוועקן צוריק אנצוהייבן לערנען שיעורים אין די הייליגע תורה. לאמיר אנהייבן יעדן טאג לערנען אביסל חומש, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער, עס נעמט נישט לאנג. א מענטש לויפט צו זיין ביזנעס ער וויל פארדינען געלט, אז דו וועסט

סְדֵרָה זַיִן, אֵינן וְאוֹף הָאֵט עַר בְּטָעוֹת אוֹיִסְגַּעְלָאזְט, אֹן עַר הָאֵט גַּעמֶאכְט אַן עֶקְסִידֶענט, אֹן עַר דַּאָרף זײַף שׁוִין מוֹטְשָׁען מִיט זַיִן קֶאר אֹן אִינְשׁוֹרְעַנס, עַר קַען נִישַׁט אַרוֹיס קְרִיכֶן פֿון דַּעס; עֵס לױנט נִישַׁט צו דַּעַרְלִיגֶן.

אַלע סְגוּלוֹת, אַרִיכוֹת יָמִים, פֿרִנְסָה, וְוַעַרן אַ צִדִּיק אֹן זײַף קַענַען קְרִיגֶן מִיט'ן יַצַּר הָרַע.

אִינגַעלִייט דַּעַרְצִיילֶן מִיר אַז זַי זַענַען דַּאס אָפֿן, עַר הָאֵט נֶאכְנִישַׁט אוֹיִסְגַּעְלָאזְט קִיין אֵיין וְאוֹף פֿון מַעבִיר

יַעַדַע בְּרִיו וְוַעקט אוֹיף דַּעס מַענַטְש!

וְוַען אַ מַענַטְש אִיז אַזױ צַעבְרֶאכֶן עַר מִינַט אַז קִינַעַר דַּאָרף אִים נִישַׁט אֹן דַּער אִיבַּעַרְשַׁטַּער דַּאָרף אִים אוֹיף נִישַׁט, אֹן עַר זַאגַט אַרוֹיס אָפֿאר דִיבּוּרִים צוּם אִיבַּעַרְשַׁטְן: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הַעֲלֶף מִיר, אִיף בִּין אַזױ וְוִיט פֿון דִיר, זַי מִיר מְקַרַב צו דִיר", "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אִיף וְוִיל זַיִן גוּט, אִיף וְוִיל נִישַׁט זִינְדִיגֶן", וְוַערַט פֿון דַּעס אַזאַ מַהפֿכָה אִין הִימַל, עֵס וְוַערַט אַזאַ אִיבַּעַרְדִּירִיעַנִיש! וְוִייל אַ מַענַטְש הָאֵט אַסאַף מְקַטְרִגִים, דִי אַלע מְלַאכִים, דִי מְזִיקִים, וְוִאס וְוַערַן בַּאשְׁאפֶן פֿון דִי עַבִירוֹת וְוִאס אַ מַענַטְש הָאֵט גַּעטוּן, שְׁטִיעַן אוֹיבֶן אִין הִימַל, זַי שְׁרִיעַן אַז דַּער מַענַטְש אִיז אַ שִׁגָן, עַר הָאֵט פֿוּגֶם גַּעוּנַען בְּבִרִית רַחֲמָנָא לְצִלֶן, אֹן מַען דַּאָרף אִים גַּעבֶן דִי אַלע עוֹנְשִים וְוִאס עֵס שְׁטִיעַט אִין דִי סְפָרִים פֿאַר דִי עַבִירָה פֿון פֿגֶם הַבְּרִית, מַען דַּאָרף אִים אַוּוַעק גַּעמַען דִי פֿרִנְסָה, מַען דַּאָרף אִים אַוּוַעק גַּעמַען זַינַע קִינַדַּער הַשֵּׁם יִשְׁמְרִינוּ, אָבַעַר וְוִי נֶאר דַּער מַענַטְש זַאגַט אַרוֹיס אַ דִיבּוּר: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אִיף וְוִיל זַיִן גוּט, אִיף וְוִיל נִישַׁט זִינְדִיגֶן", וְוַערַט אַ מַהפֿכָה, אַלע זַענַען אַז עֵס אִיז לִיגַנט וְוִאס דִי מְקַטְרִגִים זַאגֶן, קוִק עַר

מַען דַּאָרף גִיין צו יוֹסֶף, צו הִיילִיגֶן רַבִּי'ן, אַז נִישַׁט וְוַערַט אַ הוֹנְגַּער אֹן דִי גַאנְצַע לֶאנַד וְוַערַט אוֹיס, וְוִי דַּער פֿסוּק זַאגַט (בְּרַאשִׁית מו, יג): "וַתְּלַח אַרְיָן מִצִּבְרִים וְאַרְיָן פִּנְעַן מִפְּנֵי הָרָעַב". יַעַדַּער וְוַערַט דַּעַרְשַׁרַאקֶן, 'וְוִאס וְוַעט זַיִן?' 'וְוִאס וְוַעט זַיִן?' גִי צו יוֹסֶף, מַאָף זײַף אַ שִׁיעוֹר אִין רַבִּינ'ס סְפָרִים, דַּאס וְוַעט דִיף שׁוִין צַיעַן צוּם חוּמַשׁ, דַּאס וְוַעט דִיף שׁוִין צַיעַן צו אַ מַשְׁנִוֹת, דַּאס וְוַעט דִיף שׁוִין צַיעַן צו לַעַרְנַען יַעַדַּען טַאג דַּעס דִף גַּמְרָא, דַּאס וְוַעט דִיף שׁוִין צַיעַן צוּם אִיבַּעַרְשַׁטְן.

פֿרוּבִירַט עֵס אוֹיס, עֶפֶן דַּעס רַבִּינ'ס סְפָרִים, בְּפֶרט דִי בְרִיוּן פֿון מוֹהֲרַא"ש; דִי בְרִיוּן זַענַען זַיעַר זַיעַר שִׁיין, יַעַדַּע בְּרִיוּ וְוַעקט אוֹיף דַּעס מַענַטְש עַר זַאל אַנְהִיבֶן לַעבֶן מִיט תְּכָלִית. בַּאֲלֵד גִיט מַען שׁוִין אַוּוַעק פֿון דַּער וְוַעלַט, וְוִאס גִיט מַען מִיט גַּעמַען? וְוִאס גַּעמַט אַ מַענַטְש מִיט אוֹיף יַעַנַע וְוַעלַט? זַיִן תְּפִלִין, זַינַע צִיצִית, זַיִן חֲנוּכָה לַעכַט, יַעַדַּע דִיבּוּר וְוִאס אַ מַענַטְש רַעַדַט צוּם אִיבַּעַרְשַׁטְן דִיבּוּרִים - דַּאס גַּעמַט מַען מִיט, דַּאס אִיז דִי עַשִׁירוֹת פֿון אַ מַענַטְש.

מען זיך פונעם אייבערשטן, און מען געבט א קרעכץ צום אייבערשטן, ווי דער רבי האט געזאגט: "דאס האב איך גע'פועל'ט, ווער עס וועט רעדן פון מיר, ווען מען וועט רעדן פון מיר - וועט מען זיך באנייען, מען וועט ווערן ווי א ניי געבוירענער מענטש"; מען וועט אנהויבן פונדאסגיי דינען דעם אייבערשטן.

רעדט צום אייבערשטן, ער בעט דעם אייבערשטן אז ער וויל יא זיין גוט!

דער פראבלעם איז נאר, אפילו מען האט שוין געהערט די אלע עצות פון רבי'ן, פארגעסט מען עס, אבער אז מען לערנט דעם רבי'נס ספרים, מען לערנט לקוטי מוהר"ן, אדער מען לערנט די בריוון וואו עס איז צוזאמגענומען די עצות און חיזוק פון רבי'ן, דערמאנט

די ווערעם אויף דער וועלט און אויף יענע וועלט

ווילסט נישט, ווינטער איז מען נאך פארפרוירן אבער זומער ווערט עס א זאק ווערעם, ווער קען טראכטן אזא זאך אויף זיך? פון מיר וועט ווערן א זאק ווערעם?! אבער אז דו וועסט לערנען ליקוטי מוהר"ן וועלן די ווערעם נישט צוקומען צו דיר, און דאס גייט נישט נאר ארויף אויף נאכץ שטארבן, דאס איז אויף בשעת'ן לעבן, א מענטש וואס לערנט דעם הייליגן רבי'נס ספרים באקומט אזא שטארקע אמונה אז ער האט נישט צו טון מיט קיינעם אויף דער וועלט.

אז מען וועט זיך יעצט מאכן א פרישע התחלה צו אנהייבן לערנען דעם הייליגן רבי'נס ספרים, וועלן מיר זוכה זיין אז אלע אדערן וועלן טרענען, עס וועלן זיך עפענען אלע אדערן, און מען וועט ווערן אן ערליכער איד. רבי נתן האט אמאל געזאגט: "אינגערמאן, צו א גוף וואס האט געלערנט ליקוטי מוהר"ן וועלן די ווערעם אין קבר נישט צוקומען", עס איז זייער שרעקעדיג, מען לייגט אריין א מענטש אין דער ערד, און עס ווערט פון אים א זאק ווערעם, דאס געשעט צו די שענסטע און בעסטע, צי דו ווילסט אדער דו

בעטן דעם אייבערשטער ביים חנוכה לעכט!

איך מער נישט אין ערגעץ, איך הייב נישט אן דעם טאג פאר איך קום אין שול", אויף דעם דארף א מענטש זיין זייער זייער שטארק, מען הייבט נישט אן דעם טאג מיט קיין שום אנדערע זאך, די ערשטע זאך לויפט מען אין שול אנטון תפילין און מען שטעלט זיך דאווענען,

עס איז נאך איבער געבליבן צוויי נעכט צו צינדן די הייליגע מנורה; זען זיך אנועק ביי די מנורה, זאג א ווארט צום אייבערשטן: "רבנו של עולם איך וויל זיין גוט", "רבנו של עולם איך גיי שוין דאווענען, שחרית מנחה מעריב, דאס איז מיין נייע ביזנעס, פארדעם גיי

מִיָּד נִישָׁט שְׁטַעַרְן בַּיַּם דַּאווענען מיט נאַרישקייטן", נאַכדעם בעט אויף דו זאַלסט זוכה זיין צו אַלע קדוּשׁוֹת: "רבונו של עולם איך וויל זיין אַ איד, איך וויל זיך קענען שטאַרקן אויף מיינע אויגן איך זאל נישט קוקן קיין עבירות", "רבונו של עולם איך וויל זיך שטאַרקן אויף מיינע מחשבות, איך וויל האבן אַ ריינע מח מחשבה", די גאַנצע ליקוטי מוה"ר"ן באשטייט פון שְׁמִירַת הַבְּרִית, 'שְׁמִירַת הַבְּרִית', וואס איז שְׁמִירַת הַבְּרִית? אַלעס איז אין מח, מען זאל נאר טראכטן פונעם אייבערשטן, און נישט טראכטן קיין נאַרישקייטן.

"אַבער איך דאַרף שוין לויפן", - באלד וועסטו לויפן, קודם טו אַן תְּפִילִין, איין מאל מען שטופט אַפּ שְׁחִרַת דַּאוועננט מען נישט נאַכדעם, נאך חצות קען מען שוין נישט דאווענען, פיר אזויגער איז שוין די שְׁקִיעָה מען געבט זיך אַ כאפּ און דער טאג איז שוין פאַרביי. אזוי גייט אַריבער איין טאג נאכ'ן אנדערן און דו דאווענסט נישט!

בעט דעם אייבערשטן ביי די חנוכה לִכְט: "רבונו של עולם איך וויל קומען אין שול דאווענען, איך וויל אינזיין האבן דאס דאווענען, איך וויל

זאת חנוכה - דער גמרא פון ארע תיקונים

מיר ווייסן נישט פּינְקטליך וואס דאס מיינט אז זאת חנוכה איז די גמרא פון אַלע תיקונים, מען קען עס אביסל מסביר זיין מיט אַ מִשָּׁל, אַן עלעקטערישאַן קומט אַריין אין אַ הויז, ער ציט ווייערס אַרום די גאַנצע הויז, ער גרייט אַלעס אַן, נאַכדעם דאַרף קומען דער עלעקטעריק קאַמפּעני באהעפטן די אַלע ווייערס צו די לעקטעריק עס זאל אנהייבן אַרבעטן, מיט דעם ווערט געענדיגט די גאַנצע אַרבעט וואס דער עלעקטערישאַן האט פריער אַנגעגרייט, דאס געשעט זאת חנוכה', אַלעס וואס מיר האבן געטון דאס יאר איז עס געווען זייער אַ שווערע נסיעה, און עס האט געקאסט אסאך געלט, איך ווייס נישט אויב יעדער האט זיך שוין אויסגעצאלט זיינע חובות וואס מען האט געפאַרגט מען זאל קענען קומען צום רבי'ן. ברוך השם אז יעצט זענען מיר שוין אויסגערוט פון די שווערע נסיעה; אזוי איז עס מיט יעדע גוטע זאַך, בשעת מעשה איז עס שווער, נאַכדעם איז עס זייער געשמאַק, מען דערמאנט זיך: 'אה, איך האב זיך געשלעפּט, און בין געקומען און געגאַנגען אבי צו פאַרן צום רבי'ן.

זונטאג נאכט איז זאת חנוכה'. עס שטייט פון הייליגע צדיקים אז זאת חנוכה איז די גמרא פון אַלע תיקונים. אַלע תְּפִילוֹת און אַלע מְצוֹת וואס מיר האבן געטון, מען האט געבענקט צום אייבערשטן, פון חודש אלוּל, סליחות, ראש השנה, מיר האבן זוכה געווען צו זיין ביים הייליגן רבי'ן¹, עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה, יום הקדוּשׁ, סופות, הושענא רבא, שְׁמִינִי עֲצֶרֶת און שְׁמַחַת תּוֹרָה; ווען עס קומט זאת חנוכה - דעמאלט ווערט די גמרא פון אַלע תיקונים.

1

ביז יַעֲצֹט אִיז גַּעוּוֹען אַזוי ווי מַעַן צײַט ווייַערס, מיר הָאָבן גַּעטוּן מַצּוֹת, מיר הָאָבן גַּעבַענֶקט צום אײַבערשטן, יַעֲצֹט קומט 'זאת חנוכה', און עפֿעס ווערט פֿון אַלע אױנזערע עבודות, אײַך ווייס נישט צי מיר גײַען דאָס שפּירן, אָבער דאָס אײַז אַ זאָך וואָס גַעשעט.

אַלע גוטע זאַכן וואָס מַעַן טוט, וועלן מיר זוכה זײַן צו ווערן גרויסע צדיקים. דער אײַבערשטער זאל העלפֿן מיר זאלן פֿאַלגן דעם רבײַן, וועלן מיר הָאָבן אַ שײַנע לעבן, אַמֵּן.

דערנאָך האָט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון לכבוד שבת מברכים: "יחדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל עמו בית ישראל בכל מקום שהם. לטובה ולברכה. לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה. לפרנסה טובה ולכלכלה. לחיים טובים ולשלום. לשמעות טובות. ולכשורות טובות. ולגשמים בעתם. ולרפואה שלמה. ולגאולה קרובה ונאמר אמן".

דער אײַבערשטער זאל העלפֿן מַעַן זאל קענען אַרויס גײַן פֿון די חנוכה טעג און זײַך אױפֿוועקן פֿון שלאָף, מיר זאלן זײַך צוריק קערן צום אײַבערשטן, מיר זאלן אָנהײבן גלײַבן אין די תפֿילין וואָס מַעַן טוט אַז, מיר זאלן אָנהײבן גלײַבן אין די ציצית וואָס מַעַן גײַט, מיר זאלן אָנהײבן גלײַבן אין די מזוזה וואָס מַעַן האָט, מיר זאלן אָנהײבן גלײַבן אין

מוצאי שבת קודש פרשת מקץ שנת תשפ"ג לפרט קטן, א' דראש חודש טבת, יום ו' דחנוכה, איז פֿאַרדעקומען אַ גרויסאַרטיגע מעמד 'חֲנֻכַּת הַבַּיִת' פֿאַר'ן גײַעם בְּגִין הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה אִין שְׂטַעטל.

שבת חנוכה איז אײַנע פֿון די דריי צײַטן וואָס מַעַן פֿלעגט קומען צום הייליגן רבײַן

ווער עס האָט געגלײַבט אין רבײַן אײַז געקומען צום רבײַן, ראש השנה, שבת חנוכה און שבעות, דעמאלט האָט דער רבי געלערנט מיט אנשי שלומינו די הייליגע תּוֹרוֹת, וואָס פֿון דעם אײַז געוואָרן דער ספֿר ליקוטי מוהר"ן, רוב פֿון די לאַנגע תּוֹרוֹת פֿון ליקוטי מוהר"ן אײַז וואָס דער רבי האָט געזאַגט ראש

דער ראש ישיבה שליט"א האָט אָנגעהויבן: אַ גוטע וואָך, אַ גוטן חודש, אַ גוטן חנוכה. געלײַבט דער הייליגער באַשעפֿער אַז מיר הָאָבן זוכה געווען זײַך צוזאַם קומען אַזאַ שײַנע קיבוץ שבת חנוכה. מיר ווייסן אַלע אַז בײַם רבײַן אײַז געווען דריי צײַטן אין יאָר וואָס ווער עס אײַז געווען בײַם רבײַן און

הַשָּׁנָה, שֶׁבֶת חֲנוּכָה אֹחַן שְׁבוּעוֹת.

מוֹהֲרָא"ש זָאגֵט, וְוַאס זְעַנְעֵן דִּי דְרִי
צִיטֵן וְוַאס מְעַן קוֹמֵט צוּם רַבִּי'ן? רֹאשׁ
הַשָּׁנָה וְוַעקֵט אֹחַן דְּעַר רַבִּי אֹיף פּוֹן
שְׁלֹאף, וְוַאס הֵיסֵט דְּעַר רַבִּי וְוַעקֵט
אֹחַן אֹיף פּוֹן שְׁלֹאף? וְוַעַר שְׁלֹאפֵט?
יַעֲדֵעַר אִיז אֹיף, מְעַן קוֹמֵט מְעַן גֵּיט!
נָאָר דְּעַר הֵיילִיגֵעַר רַבִּי זָאגֵט (ליקוטי
מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק א', סִימָן ט) וְוִי לֹאנֵג אַ מְעַנְטֵשׁ
רַעֲדֵט נִישְׁט צוּם אֵיבֶעַרשְׁטֵן, אָפִילוּ עַר
קוֹמֵט אֹחַן גֵּיט, עַר מֵאכֵט גְּעִשְׁעֶפֶטֵן,
עַר אִיז מְצָלִיחַ, אִיז אַלְעס אַזוֹי וְוִי אַ
שְׁלֹאף, דְּעַר רַבִּי טֵיטֵשׁ מִיט דְּעַם אֹיס
דִּי גַמְרָא אִין מִסְכַּת תַּעֲנִית (תַּעֲנִית כג.) אַז
חֻזְנֵי הַמַּעֲגָל הָאֵט זִיף גְּעוּוֹאִיגֵדֶרֶט
אֹיפֵן פֶּסוּק (תהלים ככו, א): בְּשׁוֹב ה' אֶת
שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינּוּ כַחֲלָמִים, "מִי אֵיפֹא
דְּנִים שְׁבַעִין שָׁנִין?!" וְוִי קַעַן זֵיין אַ
מְעַנְטֵשׁ זָאל שְׁלֹאפֵן זִבְעֵצִיג יָאָר? וְוִי
קַעַן זֵיין אַ מְעַנְטֵשׁ זָאל דוֹרֶף שְׁלֹאפֵן דִּי
גֵאנְצֶע לְעַבֵּן! ?

זָאגֵט דְּעַר רַבִּי, וְוִי לֹאנֵג אַ מְעַנְטֵשׁ
קוֹמֵט נִישְׁט צוּם צְדִיק, אִיז אַלְעס בֵּי
אִים אַזוֹי וְוִי אַ חֲלוּם, אַזוֹי וְוִי אַ שְׁלֹאף,

אַז מְעַן קוֹמֵט צוּם צְדִיק, אַז מְעַן קוֹמֵט
צוּם הֵיילִיגֵן רַבִּי'ן, וְוַעקֵט דְּעַר רַבִּי
אֹחַן אֹיף פּוֹן שְׁלֹאף, עַר וְוִיזֵט פֶּאָר'ן
מְעַנְטֵשׁ אַז "דְּעַר אֵיבֶעַרשְׁטֵעַר אִיז
מִיט דִיר", "רַעַד צוּם אֵיבֶעַרשְׁטֵן",
"שְׁמוּעַס מִיט'ן אֵיבֶעַרשְׁטֵן", "וְוַאס דו
דֶאַרְפֶּסט פֶּעט דְּעַם אֵיבֶעַרשְׁטֵן", דָּאס
אִיז דִי נְקוּדָה פֶּאָרְוַאס מִיר גֵּייעֵן צוּם
הֵיילִיגֵן רַבִּי'ן אֹיף רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

נֵאכְדֶעם קוֹמֵט מְעַן צוּם הֵיילִיגֵן רַבִּי'ן
אֹיף שֶׁבֶת חֲנוּכָה, שֶׁבֶת חֲנוּכָה בֶּאקוֹמֵט
מְעַן דְּעַר עֲנָנֵן פּוֹן "תּוֹדָה וְהוֹדָאָה",
דֶאַנְקֶען דְּעַם אֵיבֶעַרשְׁטֵן. שֶׁבֶת הָאֵט
מְעַן אַסֵּאדָּה גְּרַעֲרֶדֶט פּוֹן דְּעַם; אַ מְעַנְטֵשׁ
כֹּאפֵט זִיף נִישְׁט, מְעַן אִיז נָאָר פֶּאָרְנוּמֶעַן
אַז דָּאס פֶּעלֵט מִיר אֹחַן דָּאס פֶּעלֵט מִיר,
גֵּעב זִיף אַ שְׁטַעל אָפֵ אַ מִינוּט אֹחַן
זָאג: "אִיף דֶאַנֵק דִיף אֵיבֶעַרשְׁטֵעַר"
"אִיף לֹיב דִיף אֵיבֶעַרשְׁטֵעַר", "בֵּיסֵט
אַזוֹי גוּט צוּ מִיף אֵיבֶעַרשְׁטֵעַר", דָּאס
בֶּאקוֹמֵט מְעַן בֵּיים רַבִּי'ן שֶׁבֶת חֲנוּכָה.

שְׁבוּעוֹת בֶּאקוֹמֵט מְעַן דְּעַם סֶדֶר דְּרָף
הַלִּימוּד (שיחות תר"ן, סִימָן עו), אַ וְוַעג פֶּאָר
יַעֲדֵן אִיד צוּ לְעַרְנֶען.

שֶׁבֶת חֲנוּכָה דֶאַנְקֵט מְעַן דְּעַם אֵיבֶעַרשְׁטֵן

וְוַעלֵט, דְּעַר גֵּן עֲדָן אֹחַן גֵּיהֵנֵם אִיז אֹיף
דִּי וְוַעלֵט! מְעַן קַעַן הֶעֱרָן וְוִי מְעַנְטֵשׁ
רַעֲדֵן "מִיין לְעַבֵּן אִיז אַ גֵּיהֵנוּם! אִיף
הָאב נִישְׁט קִיין כַּח, וְוִי אַזוֹי קַעַן מְעַן
פֶּטוּר וְוַערָן פּוֹן גֵּיהֵנוּם?" - וְוִי אַזוֹי קַעַן
מְעַן פֶּטוּר וְוַערָן פּוֹן צְרוֹת? דוֹרֶף דְּעַם
וְוַאס מְעַן הָאֵט אַ צְדִיק, דְּעַר הֵיילִיגֵעַר
רַבִּי שֵׁינֵט אַרִיין אִין אַ מְעַנְטֵשׁ אַז

דִּי עֶרֶשְׁטֵעַ זָאף אֹיף וְוַאס מְעַן
הָאֵט פֶּאָרְרוּפֵן דִּי הֵינְטִיגֶע מִסְבָּה
אִיז "לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל - אַז מִיר זְעַנְעֵן
אֲנֵנְקוֹמֶעַן צוּם רַבִּי'ן".

דְּעַר רַבִּי זָאגֵט (ליקוטי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק א',
סִימָן כב; סִימָן קצא), מְעַנְטֵשׁן מֵינְעֵן אַז
דְּעַר גֵּן עֲדָן אֹחַן גֵּיהֵנוּם אִיז אֹיף יַעֲנֵעַ

גְּעוּוּיִזֵּן דַּעַם רַבִּיז', און מיר קריגן נישט אויפן רַבִּיז', מיר קוקן אריין אין רַבִּיז' סְפָרִים, מֵעַן זַעַט אִין רַבִּיז' בְּרִיוּן ווי רַבִּיז' נָתַן אִיז זיך זייער מַחֲיָה: "בְּרוּךְ הַשֵּׁם מִיר זַעֲנַעַן נִשְׁט פֿון די מַתְּנָגְדִים", "בְּרוּךְ הַשֵּׁם אַז מִיר צַעֲרִיִּסֵן נִשְׁט די הַיִּלְיָגַע סְפָרִים", "בְּרוּךְ הַשֵּׁם אַז מִיר קוֹקֵן אַרִיִּין אִין די הַיִּלְיָגַע סְפָרִים", "בְּרוּךְ הַשֵּׁם אַז מִיר זַעֲנַעַן זיך מַחֲיָה מִיט די הַיִּלְיָגַע סְפָרִים".

שְׂטאַרקע אַמוּנָה, ביז דער מַעֲנֵטֶשׁ הַיִּיבֵט אַן שְׂפִירֵן אַיִבְעַרְשְׁטֵער, מֵעַן הַיִּיבֵט אַן שְׂפִירֵן אַז 'עַס אִיז מִיר גוט אִין לַעֲבֹן, און יַעֲדַע זאַף דאַנקט ער דער אַיִבְעַרְשְׁטֵער.

אויף דַּעַם זַעֲנַעַן מִיר זיך צוּזאַם גַעקומען לְהַדוֹת וּלְהַלֵּל, דאַנקען דַּעַם אַיִבְעַרְשְׁטֵן אַז דער אַיִבְעַרְשְׁטֵער האט רחֲמָנוּת גַּעהאַט אויף אונז און אונז

חֲנֻכַּת הַבַּיִת

מֵעַן שוין גַעדאַרפֿט צַעטִיִּלֵן אִין צוויי פֿיחֹת, און די מַיִדְלֵךְ זַעֲנַעַן גַעווען אִין די אונטֵערשְׂטֵע שְׂטאַק ביי ר' מַרְדְּכַי אַהֲרֹן, עַס האט גַעדאַרפֿט ווערן גַעהאַלְטֵן בְּסוּד סוּדוֹת, כְּדִי די שְׂכָנִים זאַלן נִשְׁט זַעַן, זיי זאַלן נִשְׁט קַעֲנַעַן מַסְרִין.

אויף זַעֲנַעַן מִיר זיך צוּזאַם גַעקומען הַיִיבֵט נאַכט אויף אַ מַסְבַּת 'חֲנֻכַּת הַבַּיִת'; פֿאַר קוִים דְרִיִּי יאַר צוריק האָבן מִיר אַנגַעהויבן דַּעַם שְׂיִינַעַם 'שוב דא, די שְׂיִינַעַ בְּרַסְלָב' ער קָרָה, און עַס וואוּינַעַן שוין דא אַיבְעַר הונדערט מַשְׁפָּחֹת, מֵעַן גַרִיִּיט שוין אַן נאַף הַיִיזער, עַס זַעַט אויס אַז קומַענדיגַע יאַר וועט שוין זיין צוויי הונדערט מַשְׁפָּחֹת, און אזוי וועלן זיין מיט'ן אַיִבְעַרְשְׁטֵנִס הִילֵף הונדערטער און טוּיזַנטער מַשְׁפָּחֹת וואס וועלן לַעֲבֹן מיט'ן רַבִּיז'.

דער אַיִבְעַרְשְׁטֵער האט גַעהאַלפֿן, דער אַיִבְעַרְשְׁטֵער האט גַעמאַכט אַ גַס אַז מֵעַן האט גַעקַעַנט בַאקומען דַּעַם שְׂיִינַעַם בְּנִיז, עַס אִיז אַ גַס פֿון הַיִמֵּל. יַעֲדַעַס מַאל ווען אַיף פֿאַר דא דוּרף, טְרַאַכט אַיף 'ווער גַלייבֿט עַס נִשְׁט אִין תְּפִלָּה זאַל קומַעַן קוֹקֵן דַּעַם בְּנִיז, דער בְּנִיז אִיז אַ בְּנִיז פֿון תְּפִלָּה, מִיר האָבן דאַס בַאקומַעַן פּוֹנַעַם אַיִבְעַרְשְׁטֵן אַ מַתְּנָה, און בְּרוּךְ הַשֵּׁם דאַס אִיז שוין גַעוואָרן אויסגַעוואַקסֵן און מֵעַן האט מֵעַן שוין גַעדאַרפֿט קוִיפֿן נאַף אַ בְּנִיז וואס מִיר מאַכן הַיִיבֵט דַּעַם חֲנוּכָּה הַבַּיִת.

אַיף וועל עַנֵק דַּעַרצִיִּלֵן ווי אזוי די מוֹסֵד האט זיך אַנגַעהויבן אִין שְׂטַעטֵל, קָרַגַת בְּרַסְלָב - לִיבְעַרְטִי יַע"אַ. עַל הַטוֹב יזכֵּר ר' אַבְרָהָם מִשָּׁה, עַר האט אַוועק גַעגַעבֿן זיין אונטֵערשְׂטֵע שְׂטאַק פֿאַר די חֲדַר, אִין אַנְהִיב אִיז עַס גַעווען בְּלוּז צַעַן צוועלף קִינדער, נאַכְדַּעַם אִיז עַס שוין גַעוואָרן פּוֹפֿצֵן קִינדער, זַעֲכָצֵן קִינדער, ביז עַס גַעוואָרן גַרַעסער, האט

איו שְׁטַאָרְקֶע חִזּוּק פֿאַר אַלע בַּחוּרִים אין יְשִׁיבָה, עַר אִיז נֶאֱדָר אַייער נַעֲכֻטֵן גַּעווען אין יְשִׁיבָה, עַר הָאָט נַעֲכֻטֵן חֲתוּנָה גַעהאַט, און הײַנט האָט עַר שוין מַנְדַּב גַּעווען אַ בְּנִין.

אִיךָ קֶען נִישַׁט אױסרַעכענען אַלע נְדָבָנִים וואָס הָאָבן גַעהאַלפֿן צוזאַמאַשטעלן דעם סְכוּם צו קַענען אױפֿבויען דעם נײַעם בְּנִין, אָבער ... הָאָט מַנְדַּב גַּעווען דעם 'שם הַבְּנִין', עַס

הַתּוֹסֵפוֹת הַמוֹסְדוֹת בְּשַׁנַּת תַּשׁ"ע

אַרײַן אין יְשִׁיבָה נֶאֱדָר בַּחוּרִים וואָס זענען "תּוֹכּוֹ פֿברוֹ", דו קענסט זײַךְ נִישַׁט סְתָם אַנטון אַ הֵיט מִיט אַ רַעֲקֵל, נֶאֱדָר אױב דו בִּיסַט אַינעווייניג אױף גוּט אַזױ ווי דו שְׁטעלסט זײַךְ אַרױס אַינדרױסן קענסטו אַרײַן קומען אין יְשִׁיבָה.

לְמַעַשׂה דַּעֲרֻצִיילט דִי גַמְרָא אַז מֶען האָט אִים אַראָפּ גַעשְׁטעלט פֿון אַמַּט, מֶען האָט אױפֿגענומען רַבִּי אַלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה פֿאַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַבִּי אַלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה האָט גַעהאַט אַן אַנדערע שִׁיטָה, עַר האָט גַעהאַט אַ שִׁיטָה אַז ווער עַר וויל קומען לַעֲרַנען תּוֹרָה זַאל קומען לַעֲרַנען תּוֹרָה, מֶען האָט גַעעפֿנט דִי טִיר, מֶען האָט אַוועק גַעשיקט דִי שׁוּמְרֵי הַפֶּתַח, און עַס אִיז דָא אַ מַחְלָקַת ווִיפִיל בְּעֵנֶק מֶען האָט גַעדאַרפֿט יַעֲנֶע טאַג אַרײַן נעמען אין יְשִׁיבָה, אַייער זאַגט זײַבן הונדערט בְּעֵנֶק, און אַייער זאַגט אַכֶּט הונדערט בְּעֵנֶק, מוהָרָא"ש זאַגט דִי פֿאַרצײטישע בְּעֵנֶק זענען גַעווען זײַער לאַנג, אױף יַעֲדֶע בַאַנֶק זענען גַעזײַבן הונדערט מענטשן, און דִי גאַנצע בֵּית הַמִּדְרָשׁ אִיז גַעוואָרן אַנגעפֿילט.

מִיר דאַנקען און לױבן דעם הײַליגן באַשעפֿער אַז מִיר שְׁטײען דָא, אִיךָ גַעדענק שַׁנַּת תַּשׁ"ע ווען מֶען האָט אַרױס גַעוואָרפֿן מײַנע קינדער פֿון דִי מוֹסֵד וואו זײ האָבן גַעלערנט, דָאָס אִיז גַעווען דִי גַרעסטע גַס וואָס דער אַיבֿערשטער האָט גַעטון מִיט מִיר אַז מֶען האָט אַרױס גַעוואָרפֿן מײַנע קינדער, פֿאַרן וואָס האָט מֶען אַרױס גַעוואָרפֿן מײַנע קינדער פֿון דִי מוֹסְדוֹת? אִיךָ האָב קײנעם נִישַׁט באַגאַנבֿעט בְּרוּף הַשֵּׁם, אִיךָ האָב קײנעם נִישַׁט גַעשְׁלֶאגֵן, מֶען האָט אַרױס גַעוואָרפֿן מײַנע קינדער וויל אִיךָ האָב גַעעפֿנט אַ יְשִׁיבָה און אִיךָ נעם אַרײַן בַּחוּרִים, ווער עַס וויל קומען לַעֲרַנען תּוֹרָה קֶען אַרײַן קומען לַעֲרַנען תּוֹרָה, ווער עַס וויל קומען לײַגן תּפִּילִין קֶען קומען לײַגן תּפִּילִין.

חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה (בְּרֻכּוֹת כח.) דַּעֲרֻצִיילן, רַבֵּן גַמְלִיאֵל אִיז גַעווען דער נְשִׂיא בֵּי פֶלֶל יִשְׂרָאֵל, רַבֵּן גַמְלִיאֵל אִיז גַעווען אַ שְׁטַרענגער רֹאשׁ יְשִׁיבָה, עַר האָט גַעהאַט אַ שִׁיטָה אַז מֶען נעמט

יעצט ווערסטו צעפאלן? – עס וועט נאך זיין אסאך שיינע זאכן!

בְּרוּף הַשֵּׁם מֶען האָט גַעעפֿנט דִי יְשִׁיבָה אין וויליאַמסבורג, מוהָרָא"ש

דא אין שטעטל מלמדים וואס זענען תלמידים פון יענע חדר וואס מיר האבן געעפנט בשנת תש"ע, נאכדעם האבן מיר מלמדים וואס זענען תלמידים פון ישיבה.

ברוך השם מען האלט שוין דא, דאנערשטאג בין איך געגאנגען קוקן א דריטע בנין וואס מען האט יעצט אפגעקויפט, עס קען אויסקוקן לאכעדיג, פארוואס מען קויפט שוין א דריטע בנין, עס קוקט אויס ווי מען קויפט פאר יעדע אינגל א בנין... - ווארטס אויס, עטץ וועט זען וואס דא וועט זיין, מיטן אייבערשטנס הילף וועט דא זיין הונדערטער און טויזנטער משפחות וואס וועלן לעבן מיטן רבי'ן, אין דעם גאנצן פלאץ ארום וועלן וואוינען משפחות וואס וועלן לעבן מיטן רבי'ן, לעבן מיטן אייבערשטן.

האט מיסד געווען די ישיבה, שנת תשס"ט, בין הזמנים פאר מען האט עס געעפנט בין איך געזיצן אין אפיס מיט ר' אברהם משה, מען האט ארוימגערופן אז מען גייט עפענען א ישיבה, עס איז געווען שרעקליכע מחלוקת, האב איך אנגערופן מוהרא"ש אז עס איז זייער שווער, האט מוהרא"ש געזאגט: "יעצט ווערסטו צעפאלן? עס וועט נאך זיין אסאך שיינע זאכן!" מיר האבן חלוקי דיעות וואס איז דער פשט אין די ווערטער, אדער מיינט עס "יעצט ווערסטו צעפראכן עס וועט נאך זיין אסאך זאכן אויף וואס צו זיין צעפראכן..." אדער פארקערט, "יעצט ווערסטו צעפראכן? עס וועט נאך זיין אסאך שיינע זאכן".

ברוך השם מען האט געעפנט די חדר מיט אפאר קינדער, און די חדר האט זיך צעוואקסן, און היינט האבן מיר שוין

מיר קומען מיט אונזערע קינדער צום רבי'ן!

דו גייסט קיין מעדוועדיבקע זאלסטו זייער אכטונג געבן, ווייל דארט איז דא עפעס א נייער רבי, א אינגערמאן, וואס מען זיך דארף זייער אכטונג געבן פון אים, ער האט געמיינט דעם הייליגן רבי'ן.

למעשה איז דער אינגערמאן יא אנגעקומען צום רבי'ן און דער רבי האט אים מוראדיג מחזק געווען, ווען ער איז צוריק געקומען זעט זיין רבי - רבי יודל אז דאס איז עפעס א נייער תלמיד, ער איז פול מיט חיות, פול מיט

מוצאי שבת דערציילט מען מעשיות, וויל איך ענק דערציילן א מעשה. דער הייליגער רבי האט געהאט א תלמיד א גרויסער צדיק רבי יודל, רבי יודל איז געווען א גרויסער רבי, מען האט אים גערופן רבי יודל דאשיווער, ער איז געווען א תלמיד מבהק פון הייליגן צדיק רבי פנחס קאריצער זכותו יגן עלינו. ווי אזוי איז ער מקורב געווארן צום רבי'ן? איינע פון זיינע אינגעלייט האט חתונה געהאט, און דער אינגערמאן'ס שווער האט געוואוינט אין מעדוועדיבקע, האט ער געזאגט פאר זיין תלמיד, "אז

שְׁמָחָה.

רְבִיזָן.

דאס איז געווען ביים רבי'ן, דער רבי האט אריין געברענגט א חיות, א שְׁמָחָה אין א מצוה, אז דו לייגסט תפילין, דאנק דעם אייבערשטן, טאנץ פאר שְׁמָחָה אז דו טוסט אן תפילין.

אין בְּרִסְלָב פירט מען זיך אז מען גייט א רקוד נאכ'ן דאנווענען, ווען א פֿרעמדער מענטש קומט אריין וואונדערט ער זיך: "וואס טאנצט מען דא?" - וואס הייסט פארנוואס? ! ווען איינער וואלט ווען פארדינט געלט וואלסטו פארשטאנען אז ער גייט א טענצל? ווען איינער וואלט געוואונען די לאטערי וואלסטו פארשטאנען אז ער גייט א טענצל? מען גייט א טענצל אז מען האט געדאווענט, מען גייט א טענצל אז מיר האבן אַמונה, מען גייט א טענצל אז מען היט שבת, אז מען היט מצות.

דער רבי יודל האט געהאט אין זיך אַמַת, האט ער אָפּגעלאָזט זיין גאַנצע חסידות, ער האט זיך אויפֿגעהויבן אין אליינס געקומען צום רבי'ן, און ער איז געווארן פון די גרויסע תלמידים פון

איינמאל איז ער געקומען צום רבי'ן, און זיין זון האט אים געבעטן אז ער וויל מיטקומען, האט ער אים נישט געוואלט מיטנעמען, ווען ער קומט אן צום רבי'ן האט דער רבי אלעס געוואוסט און געזען, רופט זיך דער רבי אָן: "האט איר שוין געזען אזא פּלאַ? אז א טאטע קומט צו פארן צו מיר, ער וויל הערן חיזוק פון מיר, גלייבט ער דאך אין מיר, ווייל אויב נישט פארנוואס קומסטו צו מיר, פון דעסט וועגן אז דער זון וויל מיטקומען, זאגט מען אים גיין, עס איז נישט פאר דיר, קומט אויס אז איך בין א פּלאַ!"

ברוך השם אז מיר זענען געקומען צום רבי'ן און מיר ברענגען די קינדער צום רבי'ן, ווען מיר זענען געקומען צו מוהרא"ש האט מען אונז גלייך געזאגט: "מען דארף זייער אכטונג געבן צו בלייבן געהערן צו א קהילה, ווייל אז נישט וועלן די קינדער אוועקפאלן; מען קומט צו מוהרא"ש הערן אביסל חיזוק, אָבער די קינדער דארפן האבן א געהעריגע פּלאַץ, דאס איז נישט פאר זיי".

איערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך גיטאן

ברוך השם אז מיר זענען דא און אונזערע קינדער זענען דא, די אייניקלעך זענען דא, עטץ האט אלעס

2 פארן שיעור איז פארגעקומען א מעמד הסיומים פון אינגלעך בחורים און אינגעלייט, מיר ברענגען אייך דא אין קורצן די סיומים: א אינגל האט מסיים געווען מסכת ברכות,

א גאנצן צייט נאר פון רעדן צום
 אייבערשטן, עס איז געווען א רבי
 וואס האט גערעדט פון תכלית, עס איז
 געווען א רבי וואס האט גערעדט פון
 דער בעל תפלה אז עס איז נישטא קיין
 אנדערע תכלית אויף דער וועלט נאר
 דינען דעם אייבערשטן.

רבי נתן דערצייילט (שיחות הר"ן סימן רט)
 איך בין אמאל געווען ביים רבי'ן און
 דער רבי האט אנגעפאנגען צו זאגן
 מיט פייער: "אייערע קינדער זאלט איר
 מודיע זיין וואס דא האט זיך גיטאן",
 דערצייילט פאר אייערע קינדער אז עס
 איז געווען א רבי וואס האט גערעדט

- א אינגל האט מסיים געווען מסכת ברכות,
- א אינגל האט מסיים געווען מסכת ברכות מיט'ן פלאן צו ענדיגן ש"ס ביי זיין בר מצוה,
- א אינגל האט מסיים געווען מסכת ברכות,
- א אינגל האט מסיים געווען סדר קדשים משניות,
- א אינגל האט מסיים געווען מסכת מועד קטן,
- א אינגל האט מסיים געווען מסכת יומא,
- א אינגל האט מסיים געווען פרק א' פון מסכת שבת,
- א אינגל האט מסיים געווען די צווייטע מאל ששה סדרי משנה,
- א אינגל האט מסיים געווען מסכת בבא קמא,
- א בחור האט מסיים געווען די זיבעטע מאל ששה סדרי משנה,
- א בחור האט מסיים געווען די אכט און צוואנציגסטע מאל ששה סדרי משנה, די
 זעקסטע מאל ליקוטי מוהר"ן, און חגי מוהר"ן,
- א חתן האט מסיים געווען די דריטע מאל שיחות הר"ן,
- א חתן האט מסיים געווען האלב ש"ס,
- א בחור האט מסיים געווען סדר זרעים מועד נשים נזיקין פון ש"ס,
- א בחור האט מסיים געווען די ניינצנסטע מאל ששה סדרי משנה,
- א אינגל האט מסיים געווען די צווייטע מאל ששה סדרי משנה,
- א בחור האט מסיים געווען מסכת ברכות,
- א בחור האט מסיים געווען די פיפטע מאל ששה סדרי משנה,
- א בחור האט מסיים געווען הונדערט און איין מאל מסכת תענית,
- א אינגל האט מסיים געווען די ערשטע מאל ששה סדרי משנה,
- א בחור האט מסיים געווען די זעקסטע מאל ששה סדרי משנה,
- א בחור האט מסיים געווען די צווייטע מאל ששה סדרי משנה,
- א בחור האט מסיים געווען די פיר און פופציגסטע מאל ששה סדרי משנה,
- א אינגל האט מסיים געווען סדר נשים פון ששה סדרי משנה,
- א בחור האט מסיים געווען גאנץ ש"ס,
- א חתן האט מסיים געווען גאנץ ש"ס,
- א אינגערמאן האט מסיים געווען גאנץ ש"ס.

דער פּחד פון אנשי שלומינו "וואס וועט זיין מיט די קינדער?!"

לימודים דארף ער נאכנישט קיין הילף. דו ווייסט וואס מען טוט היינט מיט קינדער אין די מוסדות? אויף די מינוט וואס א קינד איז אביסל נישט אזוי שנעל פון יעדן, דארף ער שוין גיין אויף העלפ, צו א דאקטער, עס איז א נס אז אונז וענען נאך פונעם פריערדיגן דור, שטעל דיך פאר וואס מען וואלט געטון מיט אונז, אונז האבן נישט געלערנט און אונז האבן נישט געקענט, און מען האט עס דורך געשטיפט, מען האט אונז נישט ארויפלייגט אויף פילן.

ר' אברהם הערש האט פריער גוט ארויס געברענגט די אלטע פחד וואס איז געווען, מען האט געציטערט וואס וועט זיין מיט די קינדער? ווען די שטעטל האט זיך געעפנט איז ער איז ארויס געקומען דא וואוינען, ער האט אפילו נאכנישט געהאט קיין דירה, ער האט געוואוינט אין א באנגעלאו אין מיידל קעמפ, פארנוואס? ווייל ער האט געהערט אז דא איז דא א מוסד וואו מען גייט נישט אראפ קלאפן זיינע קינדער. אויב א קינד קען נישט אזוי גוט די

מיר האבן דעם רבי'ס מעדעצין!

גולם", זאג אים: "דו קענסט יא."

די גאנצע חינוך וואס די מלמדים און לערערנס זאגן איז: "בעט דעם אייבערשטן", אז א קינד זאגט: "איך קען נישט", זאגט מען אים: "בעט דעם אייבערשטן", פאר א בחינה, נאך א בחינה אינמיטן א בחינה זאגט מען: "בעט דעם אייבערשטן", אינמיטן א שפיל אויב א קינד רופט זיך אן: "איך קען נישט" זאגט מען אים: "בעט דעם אייבערשטן", "דו וועסט זען אז דו קענסט יא."

היינט צעברעכט מען קינדער, יעדער ווערט א קעיס, יעדער ווערט א פראבלעם, און מען דארף שוין פילן, מיר האבן אפאר הונדערט קינדער אין די מוסד, קיין איין קינד איז נישט אויף פילן, קיין איין קינד גייט נישט אויף טערעפי, וואס טאטע מאמע טוען שטילערהייט ווייס איך נישט, אבער מטעם המוסד איז נישטא אזא יאך א קינד זאל דארפן גיין אויף הילף, מיר האבן דעם רבי'ס הילף, דעם רבי'נס מעדעצין, פון אויפבויען קינדער, "דו קענסט יא", "דו ביסט יא", אנשטאט זאגן פאר א קינד: "דו קלאץ", "דו

צושנייד נישט כולל ישראל אויף צוויי!

ביסטו פון די לערנערס אדער ביסטו פון די נישט לערנערס, א אינגערמאן מיט א דזשיפ, מיט א דזשעקעט, מיט ארבעטס

איך מוז אויף רעדן פון די סיום הש"ס פון איינע פון די אינגעלייט. אין די וועלט איז אפגעמאכט אזוי, אדער

ישיבה זיי פֿרעגן מיר: "וואס איז מיט דעם בחור'ל, דער שוואכער בחור'ל?" זאג איך אים: "דו ווייסט אז דער שוואכער בחור האט שוין געענדיגט משניות, דו האסט נאך קיינמאל נישט געענדיגט ששה סדרי משנה! און דו פֿרעגסט מיר וועגן דער שוואכער בחור?"!

מען פֿרעגט מיר: "וואס איז מיט דער אינגערמאן וואס גייט אזוי און אזוי אנגעטון?" איך ענטפער: "דו ווייסט אז ער לערנט גמרא יעדן טאג, ער גייט נישט שלאפן אן גמרא!"

קליידער זאל ענדיגן ש"ס? ! מענטשן מיינען אז ש"ס איז געמאכט פאר די לערנערס. מען נעמט א שערל און מען צעשניידט כלל ישראל אין צוויי, עס איז דא די מענטשן וואס לערנען און עס איז דא די מענטשן וואס זיצן אינדרויסן פון בית המדרש.

קוק וואס דער רבי איז מזכה א מענטש, קוק וואס דער רבי מאכט מיט א מענטש, סיי דו ביסט א לערנער סיי דו ביסט א נישט לערנער - איך האב א שייכות מיט דער אייבערשטער, איך האב א שייכות מיט די תורה.

אסאך מאל קומען מענטשן ארויף אין

א שטעטל וואס אלע לערנען!

קענסט אויך אנהייבן לערנען חומש, דו קענסט אויך נעמען א משניות און ענדיגן משניות!"

ער גייט אנגעטון א דזשעקעט, עס שטערט דיר? ער וויל גיין אנגעטון א קאלירטע העמעד, עס שטערט דיר? מיר שטערט עס נישט, עס איז נישט געפערליך, אבער אלע לערנען, יעדער עפנט אויך די גמרא יעדן טאג, יעדער לערנט א פרק משניות, צוויי פרקים משניות, דריי פרקים משניות א טאג.

מיר האבן א שטעטל, עס איז נישטא אזא זאך א אינגערמאן אין שטעטל זאל גיין שלאפן אן עפענען א חומש, א משניות און א גמרא!

אייער איז געקומען זוכן א דירה, ער גייט חתונה מאכן א קינד, ער פֿרעגט מיר אויף א געוויסע געגנט: "דא איז די שוואכע געגנט אדער די גוטע געגנט?" "וואו זענען די שוואכע אינגעלייט און וואו זענען די גוטע אינגעלייט?" זאג איך אים: "עס איז אלעס איינס, ווער איז די שוואכע ווער איז די גוטע? דו

די סיומים איז שוין מעד ווי א דדשה!

דאן איז געווען א סיום פון א נאכץ סיום האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט: ווער קען טראכטן די וויפילטע מאל ער האט געענדיגט

אינגערמאן אויף ששה סדרי משנה-

איך וויל נישט זאגן וואו, און ער רעדט שמוציג, ער קען אויף תשובה טון, ער איז אויף נישט שוואך, ער קען אויף תשובה טון.

איך וועל מקצר זיין, די עצם זאך אז מען זעט אינגלעך, בחורים מיט אינגעלייט ווי יעדער קומט זיך בארימען מיט זיינע אוצרות, דאס איז שוין מער ווי א דרשה.

מיר האבן גערעדט ביי שלש סעודות אז מען גייט זיך מקבל זיין יעדער איינער גייט אנהייבן א שיעור אין ליקוטי מוהר"ן, מען איז געקומען צו דער רבי אויף שבת חנוכה גייען מיר האבן א שייכות מיט'ן רבי'ן, ווי אזוי גיי איך לערנען ליקוטי מוהר"ן? איך גיי זאגן ליקוטי מוהר"ן, נאכאמאל זאגן, און נאכאמאל זאגן, ביז דער אייבערשטער העלפט אז די מח העפנט זיך אויף.

משניות? קוק א אינגערמאן וואס האט געלערנט ביי מיר אלס אינגל אין חדר, ער האט יעצט געענדיגט "צוויי הונדערט און פיר מאל ששה סדרי משנה!"

קוק תלמידי היכל הקודש, מען גייט נישט שלאפן אן עפענען א משניות, דאס איז שוין א תלמיד פון אלס קינד, נישטא אזא זאך פון גיין שלאפן אן א פּרק משניות, נישטא אזא זאך גיין שלאפן אן עפענען א גמרא.

מענטשן פּרעגן: "ווער איז די שוואכע? די דרייט זיך אויף אין היכל הקודש? עס איז אויף פאר דיר?" - פארנועם אויף? פאר דיר אויף? אויב איינער וויל גיין א דזשעקעט ווערט מען שוואך? ווען איינער קומט אריין מיט ארבעטס קליינער ווערט מען שוואך? אז איינער גייט אנגעטון חסיד'ישע קליידער און ער עפנט נישט קיין אידיש ספר, און די גאנצע קאפ ליגט אים אין

דער עתיד פון אונזער שטעטל!

באשעפער געב מיר הייליגע אויגן, איך זאל זען נאר גוטס ביי מייע שפנים, איך זאל זען נאר גוטס ביי חברים, "הייליגער באשעפער געב מיר גוטע אויגן איך זאל קיינעם נישט מקנא זיין, איך זאל יעדן פארגינען".

אז מען וועט זוכן דאס גוטס איינעם ביים צווייטן, מען וועט געבן א גוט ווארט איינעם דעם צווייטן, מען וועט טון חסד איינעם מיט'ן צווייטן, דאס

מיר וועלן פאלגן דעם רבי'ן, מען וועט לערנען יעדן טאג אביסל תורה, און מען וועט זיך מתבודד זיין, און מען וועט זוכן דאס גוטס איינעם ביים צווייטן דאס איז דער עתיד פון אונזער שטעטל, אויב מען וועט זיך ליב האבן איינעם דעם צווייטן, ווער וויל מיר העלפן בויען די שטעטל? - ווער עס וויל מיר העלפן בויען די שטעטל זאל יעדן טאג גיין אביסל התבודדות, בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער

איז דער עתיד פון אוינזער שטאט דא.

יעדער קען אנהייבן ש"ס!

איף אויף.

דאן איז געווען נאך א סיום הש"ס

פון נאך א אינגערמאן-

דער אינגערמאן האט געענדיגט ש"ס נאר דורכדעם וואס ער האט געזען ווי אן ארבעטער האט געענדיגט ש"ס, אפֿשר וועלן יעצט נאך אינגעלייט טראכטן אויב ער קען ענדיגן ש"ס קען

די מעלה פון דרך הלימוד

דער חברותא רופט אז היינט בין איך אביסל בעצבות היינט קום אים נישט, מארגן אויב דו וועסט קומען מיך ארויס שלעפן פון בעט אפֿשר וועל איך לערנען מיט דיר, - עס איז דא אמאל א מענטש פאלט אריין אין א עצבות ער גייט נישט ארויס פון שטוב, ער גייט נישט ארויס פון בעט, ער איז שוין א וואך צייט איינגעשפארט, אבער מיטן דרך הלימוד אפילו מען זאגט, די קאפ איז נישט דא קען מען אויף לערנען.

האט דער ראש ישיבה געזאגט: מיר האבן א רייכע קהילה, מען דארף נישט זיין מקנא, דו קענסט אויף אנהייבן יעדן טאג אביסל גמרא, דאס איז די מעלה פון דרך הלימוד, עס האט נישט צו טון צי איך בין אין די גיסטע פון לערנען, צי איך בין נישט אין די גיסטע פון לערנען, צי איך האלט ביים לערנען, צי איך האלט נישט ביים לערנען, - איך זאג גמרא, די קאפ לאז איך לויפן און איך זאג גמרא.

אז מען האט נישט א חברותא, אדער

וואס טוט א חכם?

דער ראש ישיבה האט געזאגט: קיינער דארף נישט זיין מקנא, מען קען עס נאכטון, מען קויפט זיך א זוהר און מען לערנט אביסל, נאך אביסל, נאך אביסל, מען דארף עס נישט ענדיגן אין איין טאג, עס שטייט אין חכמינו זכרונם לברכה א טיפֿש קומט אריין אין בית המדרש, ער געבט א קוק אויף די ספרים שאנק און זאגט, "עס איז נישט פאר מיר, ווי אזוי קען איך עס

דא איז דא א אינגערמאן א תלמיד הישיבה, וואס איז געפארן וואוינען אין ארץ ישראל, ער האט אנגעפאנגען זומער זאגן זוהר, איך האב איך אנגעפאנגען מיט אים יעדן שבת צופרי לערנען זוהר פארגאנגענעם זומער, האט ער שוין געענדיגט.

דאן איז געווען דער סיום פון א אינגערמאן אויף ספר הזוהר-

ענדיגן?!" דער חכם קומט אין בית המדרש, און זאגט: "ווער זאגט איה דארף עס ענדיגן אין איין טאג? היינט וועל איה לערנען א פרק, מארגן א פרק, ביז איה וועל עס ענדיגן".

דאן איז פארגעקומען א סיום פון א אינגערמאן די פערציגסטע מאל משניות-

במחשבים הושבני זה תלמוד בבלי!

"עס איז נישט אזוי", און "עס איז נישט אהער", און "דאס איז ניט דעם רבינ'ס זאך", נעם א גמרא הייב אן זאגן די הייליגע גמרא, דו קענסט זיך נישט פארשטעלן ווי ליכטיג עס וועט דיך ווערן, אויפ'ן פסוק (אסתר ח, טו): "ליהודים היתה אוירה" זאגן חכמינו זכרונם לברכה (מגילה טו): "אוירה זו תורה", עס מאכט ליכטיג פאר א מענטש.

איה גיי ענדיגן מיט איין קליינע ווארט וואס מוהרא"ש שרייבט זייער אסאך אין אשר פנחל, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין כד): "במחשבים הושיבני זה תלמוד בבלי", בפשטות מיינט עס אז איז זייער א שווערע טיפע לימוד תלמוד בבלי, פרגעט מוהרא"ש קען מען דען זאגן אויף די הייליגע גמרא "במחשבים הושיבני פמתי עולם" (איכה ג, ו)?"

א בחור וואס עס איז אים פינסטער, ער דארף א שידוך, וואס זאל ער טון, איה פרובר שוין אלע מיני סגולות, - זיך אין די זייט מיט א גמרא זאג דפ'ים גמרא, א אינגערמאן איה האב שוין חתונה געהאט, עס איז מיר שווער מיט מיר, עס מיר שווער מיט מיין פרונסה, עס איז מיר שווער מיט די ווייב, - זעך זיך אוועק אינדערהיים נעם א גמרא, בלעטער די גמרא, זינג די גמרא, עס וועט דיר לעכטיג ווערן, און אז "איה פארשטיי נישט קיין לערנען" - דארפסט נישט פארשטיין, זאג די ווערטער.

זאגט מוהרא"ש פונקט פארקערט, "במחשבים הושיבני" א מענטש זאגט עס איז מיר פינסטער, עס איז מיר טונקל, 'פמתי עולם', איה האב א טויטע לעבן, איה האב א שווערע לעבן, איה האב א שווערע שטוב, איה בין אליינס א שווערע מענטש, "במחשבים הושיבני" איה זיך אין טונקל, זאגט מען אים "עס איז דא אן עצה פאר דיר, תלמוד בבלי" נעם די הייליגע גמרא, זאג די ווערטער פון די גמרא.

הער נישט אויס קיין לצים, און זיכער נישט ברסלב'ער לצים וואס וועלן זאגן

ליצנות

הייליגן רבינ'ס ווערטרער און לעבן מיט דעם, מיט 'תודה והודאה', 'אמונה', 'התבודדות', 'סדר דרך הלימוד', 'שמחה'; זיך מחזיה זיין, זוכן אין זיך גוטס, נישט זיך אראפ קלאפן "איך בין נישט גוט", זוף אויף אין דיר דאס גוטס, 'אה, איך האב געהיטן שבת', 'אה, איך גיי מיט פיאות', 'אה, איך גלייב אין דעם אייבערשטן.

ביז מיר וועלן זוכה זוכה זיין, אז מיר וועלן אריין ברענגען דעם הייליגן רבינ'ס לימוד אין דער וועלט, וועלן מיר זיך קענען גיין גרייטן אויף די גאולה, אמן.

"אבער איך האב געהערט פון א לץ אז עס הייסט נישט געלערנט... "שלמה המלך זאגט (משלי ט, יב): "אם חכמת" אז א מענטש איז קלוג, "חכמת לך" ביסטו קלוג פאר דיר, "ולצת" און אז איינער מאכט ליצנות, "לבדך תשא" מאכסטו ליצנות פון זיך אליינס, איינער וואס לאכט פון זאגן משניות, איינער וואס לאכט פון זאגן גמרא, ער לאכט פון זיך, ער מאכט ליצנות אויף זיך, ער מאכט נישט קיין ליצנות פון דעם ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן קענען אריין נעמען דעם

<p>בגשיאות הראש ישיבה שליט"א</p>		<p>כולל הכול הקודש</p>
<p>התודה והברכה לידידינו היקר</p> <p>ר' פנחס דאסקאל הי"ו שנדב סכום הגון לכולל</p>		